

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Bvllarii Earvmve Svmmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae Vsvm post
volumina Iuris Canonici, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvn Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Co[n]gregationes illustrissimorum DD. Caedinalium, & earum facultates.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

& vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico in monte Quirinali coram S. D. N. Clemente diuina prouidentia Papa viij. Proposita quaestione.

Virum liceat per literas seu internuncium, confessario absenti, peccata sacramentaliter confiteri, & ab eodem absolutionem obtinere.

Sanctissimus Dominus noster auditis uotis Patrum Theologorum, & re cum Illustrissimis, & Reuerendissi. Dominis Cardinalibus, contra hareticam prauitatem, generalibus Inquisitoribus mature ac diligenter considerata, hanc propositionem scilicet licere per literas, seu internuncium confessario absenti peccata sacramentaliter confiteri, & ab eodem absente absolutionem obtinere; ad minus uti falsam, temerariam, & scandalosam damnauit, ac prohibuit, præcepitque ne deinceps ista propositio, publicis, priuatisue lectionibus, concionibus, & congresibus doceatur neue vnquam tanquam aliquo casu probabilis defendatur, imprimatur, aut ad praxim quouis modo deducatur; quod si quis illam docuerit, defenderit, imprimi fecerit, aut de ea etiam disputatiue tractauerit (nisi forsan impugnando) vel ad praxim directe seu indirecte, deduxerit, præter excommunicationem latae sententiæ quam ipso facto incurrat, & a qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio, quacunque etiam dignitate fulgente, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ maiori Pœnitentiario; nisi a pro tempore existente Romano Pontifice absolui, aliis etiam pœnis arbitrio infligendis subiaceat. Quintilianus Adrianus Not. publicata fuit Romæ die, 19. Iulii 1602.

COMMVNIO SACRA.

PRÆTER Summistas sciendum est, ad declarationem c. omnis vtriusque sexus. de pœnit. & remis. Eugenium 4. declarasse quod communicans in hebdomada sancta, vel infra octauam Paschæ satisfacit præcepto ecclesiæ die 8. Iulii. 446. Pontificatus sui anno 10. quam refert. Nauar. in man. confess. c. 21. nume. 45. quæ non est in Bullario, sed eam inuenies per extensum impressam in priuilegijs Minimorum fol. 139.

CONGREGATIONES ILLVSTRISSIMORVM DD. *Cardinalium & earum facultates.*

Sixti Pape Quinti Constitutio, qua Congregationes quindecim certo S. R. E. Cardinalium numero constituantur ut Romana Curie status ecclesiastici, ac vniuersæ Reipublicæ Christianæ negotia & causæ quæcunque commodius audiantur, & facilius expediantur proprie denique vniuscuiusque Congregationis functiones, & facultates explicantur.

Sixtus episcopus seruus, seruorum Dei ad perpetuam rei memoriam.

Immensa æterni Dei omnium opifex sapientia sine vsque ad finem fortiter attingens, sic cuncta inter se admirabili concordia nexu copulauit, suauiter-
Q 2 que

que disposuit, vt vicissim ad suorum se munerum functiones exercendas mutuis auxilijs subleuarent ipsa in caelesti Hierusalem varios spirituum ordinēs distinxit, quorum superiores de diuina prouidentia rebus, inferiores illuminarent ipsa militantis ecclesieque triumphantis illius imago est, corpus variis membris discreuit, quæ capiti suo glutino charitatis compacta, & connexa inuuo se adiuuarent, ex quo totius corporis salus, & conseruatio existeret. Quare iure optimo Rom. Pontifex, quem Christus Dominus corporis sui, quod est ecclesia visibile caput cōstituit, omniumque ecclesiarū solitudinem gerere voluit multos sibi tā immensi oneris adiutores aduocat, atque adsciscit. Cum venerabiles episcopos fratres suos, quos toto terrarū orbe ad singulos greges pascendos mittit, tū amplissimus ordinem S. R. E. Cardinalium, qui tanquam nobilissima membra capiti proprius cohæretia, eidē Summo Pontifici, sicut Christo Domino Apostoli semper assistunt, quique primi laborum, & consiliorum socii sunt, & participes, ut partita inter eos, aliosq; Rom. Cur. Magistratus, ingēti curarum negotiorūque mole ipse tantæ potestatis clauū tenens, diuina gratia adiuatrice non succumbat. Nos igitur magni illius Moyli exemplo adducti, qui cum Deo loquens Soceri sui Iethro consilium de variis iudicibus constituendis non repudiavit, quique Dei iussu insignem Senatum septuaginta seniorum conscripsit, qui cum eo onus populi sustinerent, ne solus ipse grauaretur Pontificium hoc onus Angelicis plane humeris formidandum, inter Senatores Orbis Terræ fratres nostros Cardinales apta quadam distributione pro temporum conditione, negotiorum multitudine, & varietate, ipsaque vilitatis ratione salubriter partiri decreuimus. Ea in primis cogitatione permoti, vt qui ex omnibus nationibus ad hanc Matrem, magistram perfugiumque fidelium Apostolicam Sedem deuotionis, salutisque studio iuris persequendi, gratiæ impetrandæ, aliarumque multarū rerum causa frequentissimi confugiunt, ij quidem, & tuto, & commode (quantum in prouincijs nostris præstare possumus) Romam perueniant, & vt facilius, celeriusque expediantur, distinctos Cardinalium conuentus, & Congregationes ad certas rerum negotiorumque tractationes paratas habeant, Cardinalesque ipsi distributi muneris partem leuius ferant diligentius administrent, commodius nos consulant, & denique viri primarii publicis in rebus exercitau, nullo vnquam tempore desint. Itaque motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de eorundem fratrum nostrorū S. R. Ecclesiæ Cardinalium consilio, & assensu, ex eodem sacro collegio, quod per Dei gratiam, viris pietate, doctrina, rerumque vsu præstantibus, ex omni natione abundat, Congregationes XV. constituimus, singulisque certa negotia assignauimus, ita vt grauiores, difficiliorefque consultationes ad nos referant, ac vnicuique earum suas facultates, & auctoritatem, in eum modum, qui infra descriptus est, dedimus, atque attribuimus.

Congregatio pro sancta inquisitione.

IN primis igitur quoniam fides, sine qua impossibile est placere Deo, totius spiritualis edificationis fundamentum est, cupientes hoc pretiosum dispositum quod nobis potissimum a Christo Domino, in Beato Petro Apostolo, est creditū, aduersus omnes inferorū portas, integrū inuiolatumque custodire: Congregationem Sanctæ Inquisitionis hæreticæ prauitatis, magna Prædecessorum nostrorum

storū prouidentia tanquam firmissimam catholica fidei propugnaculum in vrbe institutum, cui ob summam rei grauitatem Romanus Pontifex p̄sistere solet, nos quoque confirmamus, & corroboremus illiusque omnia instituta omnesque & singulas facultates a Romanis Pontificibus p̄decessoribus nostris Cardinalibus ad eam congregationem pro tempore delectis concessas, omnemque authoritatem, & potestatem eis communicatam scilicet inquirendi, citandi, procedendi, sententiandi, & definiendi, in omnibus causis, tam hæresi manifesta, quam schismata, Apostasiam a fide, magiam sortilegia, diuinationes, sacramentorum abusus, & quæcunque alia, quæ etiam p̄sumptam hæresim sapere videntur, concernentibus non solum in vrbe, & statu temporali nobis, & huic sanctæ Sedis Subiecto, sed et in vniuerso Terrarum Orbe, vbi Christiana viget Religio, super oēs Patriarchas, Primates Archiepiscopos, episcopos, & alios inferiores, & inquisitores quocūq; Priuilegio illi suffulti sint, quorū ac aliorū p̄dictorū series his nostris literis ad verbum expressa censeatur, confirmamus. Ea denique omnia, veluti per eosdem p̄decessores, circa eandem congregationem, illiusque iurisdictionem, ac authoritatē decreta fuerunt nos itidem statuimus, atque decernimus, ea exemptiones quoque, immunitates Priuilegia, atque indulta etiam eiusdem officii ministris vel in hunc usque diem concessa, vsuque recepta pariter approbamus, obnoxie in Domino hortantes, & per viscera misericordiæ Iesu Christi, & per eius tremendū iudicium obtestantes charissimos in Christo filios nostros in Imperatorem electum, omnesque Reges, ac dilectos filios nobiles viros ac singulos orbis terrarum Principes & magistratus, quibus gladii sæcularis potestas ad malorum uindictam adeo est tradita, per eam ipsam quam se tueri promiserunt Catholicam fidem, vt sic suas quisque partes, siue in p̄stando Ministris p̄dictis auxilio siue in criminū post ecclesiæ sententiæ animi aduersione interponat, (quod eas pro eorum pietate libenter facturos confidimus,) vt eorum quoque p̄sidio ministri ipsi tantum munus tanquam salutarum pro Regis æterni gloria, ac Religionis incremento feliciter exequantur cuius Pii, christianique obsequii Principes ipsi, & magistratus amplissimum a Domino p̄miū recepturi sunt in eterne beatitudinis consortio, Catholicæ fidei assertoribus, & defensoribus p̄paratum. In his aut omnibus nostra est intentio, ne in officio Sanctæ Inquisitionis in Regnis, & dominijs Hispaniarum Sedis Apostolicæ authoritate superioribus temporibus instituto ex quo vberes in Agro Domini fructus in dies prodire conspiciamus nobis, aut successoribus nostris inconstitit aliquid innouetur.

Huius autem congregationis Cardinales hi sunt.

Ludouicus Madrutius tituli Sanctæ Anastasiæ Presbyter Cardinalis.
 Iulius Antonius tituli. Sancti Bartholomæi in insula presbyter Cardinalis
 Sanctæ Seuerinæ.
 Petrus de Deza, tituli. Sancti Hieronymi Illycorum presbyter Cardinalis.
 Ioannes Antonius tituli. SS. quatuor Coronatorum presbyter Cardinalis.
 Ioannes Baptista tituli. Sancti Marcelli, presbyter Cardinalis.
 Frater Hieronymus tituli. Sancti Thomæ in Parione presbyter Cardinalis
 Asculanus.

Q; Frater

Frater Constantius Sarnanus tituli Sancti Petri in Monte Aureo Presbyter Cardinalis.

Congregatio pro signatura gratiæ.

Ut quoniam ad eam quæ signatura gratiæ appellatur, & in qua nos etiam Prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum more præsidemus ex diuersis orbis Terrarum partibus, ob multiplices gratias obtinendas, magni cõkursus fiunt, supplicesque libelli referuntur, ut quæ ex iudicium ordinaria facultate, expectari nequeunt potestate Principis, qui viua est lex, iustis de causis explicentur, & concedantur, sane pro loci dignitate, & rerum ratione, magna circumspexit adhibenda est, vt & honestæ supplicationes, quantum cum Domino licet, exaudiantur, & multorum petentium importunitas coercetur, quamobrem Cardinales infra scriptos Signaturæ nostræ gratiæ adscribimus ad hoc vt omnes Signaturam nostrâ quauis de causa aduētes benigne audiāt, porrectasque oblatari petitionū informationes excipiant, nobis vero, aut successoribus nostris dum supplices libelli referuntur assistant, opportunumque concilium afferant, omnique deposito humano affectu sinceram suam quisque sententiā etiam non rogatus, ex conscientia dicat. Declaramus autem in dictam congregationem semper eos Cardinales adscriptos esse qui infra scriptis muneribus, & officiis profecti erunt V. S. maior Penitentiarius Præfectus Signaturæ Gratæ, Præfectus Signaturæ Breviū, Præfectus Signaturæ iustitiæ, & qui Datarū munere fungetur, si Cardinalis fuerit, qui simulatq; eas præfecturas, & officia adepti erunt, statim in ipsam signaturam adnumerati censeantur.

Huius Congregationis Cardinales hi sunt.

Antonius Carafa SS. Ioannis, & Pauli presbyter Cardinalis signaturæ gratiæ præfectus.

Scipio Lancellottus tituli. S. Saluatoris in Lauro presbyter Cardinalis Signaturæ Breviū præfectus.

Ioannes Baptista Castrucius tituli. S. Mariæ in Ara cæli presbyter Cardinalis Signaturæ iustitiæ præfectus.

Hippolytus Aldobrandinus tituli. S. Pancratii presbyter Cardinalis maior Penitentiarius.

Euangelista Pallotus tituli. S. Matthæi presbyter Cardinalis Datarius.

Congregatio pro erectione ecclesiarum, & prouisionibus consistorialibus.

Ille præterea cura ad Pastoralis nostri officii sollicitudinem, & ecclesiæ vniuersalis gubernationem maxime pertinet, vt ad fidelium Populorum utilitatem ecclesiis iam erectis, aut in posterum iustis de causis erigendis de episcopis, & Pastoribus idoneis, & fidelibus, ac fructuosis in Vineâ magni Patris familias operariis salubriter in Domino præuideamus. Quare aliam cõstituimus Cardinalium Cõgregationem, qui in primis cognoscant de legitimis causis, erectionum nouarū ecclesiarum quarumcunque Patriarchalium, metropolitanorū, & Cathedralium, ac de cuiusque earum dote, Capitulo, clero, Populo, aliisque ad eiusmodi erectiones iuxta præscriptum Sacri Concilii Trident. & Sanctorum Patrum Decreta ne

cessaria erunt. Examinent præterea omnes difficultates de his incidentes contro-
uersias quoque inter eas quæ iam erectæ sunt, nec non dictarum ecclesiarum, die-
cesum, vel monasteriorum vniones, dismembrationes, cessiones, permutatio-
nes, transactiones pensionum super illarum redditibus assignationes, Monaste-
riorum pluralitatem, dignitatum incompatibilitatem, præsentationes, & nomi-
nationes electionum, siue postulationum confirmationes, seu admissiones suf-
fraganeorum Coadiutorumque deputationes cum futura successione, siue ab-
que eadem successione curaque adhibebunt solertem circa ætatem, & qualitatem
promouendorum, eaque discussa, & examinata ad nos successoresque nostros re-
ferant, vt pro nostro, eorumue arbitrio, in Consistorio secreto iure formam in
hunc vsque diem seruatam proponantur.

Huius Congregationis Cardinales hi sunt.

- A**lexander Farnesius episcopus Hostiensis, S. R. E. Vicecancellarius.
Gabriel Paleottus tituli Sancti Laurentij in Lucina Presbyter Cardinalis.
Ludouicus Madrutius tituli Sanctæ Anastasiæ presbyter Cardinalis.
Petrus de Deza tituli Sancti Hieronymi Illyricorum presbyter Cardinalis.
Franciscus de Giojosa tituli Sanctæ Trinitatis in Monte Pincio Presbyter
Cardinalis,

Congregatio pro Vbertate Annonæ.

Cumque ad prouidentiam nostram pertineat curare, vt populi ecclesiasticæ
ditioni subiecti non solum pane verbi Dei risciantur, sed hoc quoque ter-
reno quem etiam cum illo a patre celesti nobis dari quotidie petimus, abundant
pauperes præsertim, & egeni, quibus parentis loco sumus, Idcirco vt in omni-
bus prouinciis nostris, & in hac potissimum Alma Vrbe ad quam tanta homi-
num frequentia vndique confluit res frumentaria bene curata sit, & annonæ
publicæ copia benedicente domino, semper suppetat, Congregationem Cardina-
lium constituimus, quæ omni studio curet non solum in vrbe, sed in vniuerso sta-
tu ecclesiastico temporali copiâ haberi frumenti atque aliarum huius generis
frugum, quibus ad vitam humanam sustentandam indigemus, quæ si peccatis
populi id promerentibus ob terræ sterilitatem in diuone ecclesiastica aliquan-
do, quod deus auertat, deerunt, aliunde commeatum pro locorum opportunita-
te conuehi, comportarique studeat, Ciuitatibus, oppidis, locis, personis, quibus-
cunque, quauis etiam ecclesiastica atque Cardinalatus dignitate fulgentibus, ea
omnia quæ ad abundantiam parandam atque consecrandam erunt opportu-
na præcipiat, Commissarios vbique locorum prout exegerit necessitas, aut sua se-
rit utilitas, deputet, Contra impediētes, aut negligentes, siue annonam extrahi,
vel adduci per se ipsos, aut per alios palam, vel occulte procurantis procedat, alia
que faciat, quæ ad annonæ vbertatem omnino pertinere videbuntur. Præcipuam
vero curam, & diligentiam adhibeat, vt Pecuniæ Summa scutorum scilicet ducento-
rum millium a nobis tam salubri, ac necessario operi pauperum in pri-
mis causa paterne assignata, atque attributa, nec in alium vsum conuertatur,
& integra conseruetur. Quod si in caritate annonæ aliquid ex dicta summa
decesserit, illius recuperandæ, ac redintegrandæ, ratio quam primum ineatur, vt
hoc publicum præsidium, & tanquam patrimonium pauperum eorundem Car-
dinalium

dinalium prudentię, & sedulitate perpetuo asseruetur, & prout in alia constitutio-
ne super hoc a nobis edita latius explicatur,

Huius Congregationis Cardinales hi sunt.

Io. Antonius Sorbellanus Episcopus Portuen. Card. S. Georgii.
Ant. Maria Saluiatus tit. Sanctæ Mariæ de pace presbyter Cardinalis.
Heraricus Caetanus tit. S. Pudentiæ presb. Card. S. R. E. Cam.
Federicus Cornelius tit. S. Stephani in Monte Cælio presb. Cardinalis.
Benedictus Iustinianus, tit. S. Agathæ Diac. Cardinalis.

Congregatio pro sacris Ritibus, & Cæremonijs.

IAm vero cum Sacri Ritus, & Cæremoniæ quibus ecclesia a Spiritu Sancto edo-
cta, ex Apostolica traditione, & disciplina vitur in sacramentorum admini-
stratione. Diuinis officiis, omnique Dei, & Sanctorum Veneratione magnam
Christiani populi eruditionem veraque fidei protestationem contineant, rerū
sacrarum maiestatem commendent fidelium mentes ad rerum altissimarum me-
ditationem sustollant, & deuotionis etiam igne inflamment, cupientes filiorum
ecclesiæ pietatem, & diuinum cultum sacris ritibus, & cæremonijs conferuan-
dis, instaurandisque magis augere, Quinque itidem Cardinales delegimus, qui
bus hæc precipue cura incūbere debeat vt veteres ritus sacri vbi vis locorū, in om-
nibus Urbis orbisque ecclesijs, etiam in Cappella nostra Pontificia, in Missis,
diuinis officiis, sacramentorum administratione, ceterisque ad diuinum
cultum pertinentibus, a quibus ius personis diligenter obseruentur cæremo-
niæ si exoleuerint, renouentur, si deprauata fuerint corrigantur. Missale,
& Breuiarium Romanū, ac libros de sacris ritibus, & Cæremonijs, in primis Pon-
tificale, Rituale Cæremoniale, prout opus fuerit reformat, & emendent officia
diuina de Sanctis Patronis examinent, & nobis prius consultis concedant. Dili-
gentem quoque curam adhibeant, circa Sanctorum Canonizationem, festo-
rumque dierum celebritatem vt omnia rite, ac recte, & ex Patrum traditione
fiant, & vt Reges, & Principes, eorumque oratores, aliaque persona etiam eccle-
siastica ad Urbem, Curiamque Romanam uenientes pro Sedis Apostolicæ digni-
tate, ac benignitate honorifice, more maiorum, excipiantur, cogitationē suscipi-
ant, seduloque prouideant. Controuersias de præcedentia in processionibus, aut
alibi ceterosque in huiusmodi sacris ritibus, & cæremonijs incidentes difficulta-
tes cognoscant, summarie terminent, & componant.

Huius etiam congregationis Cardinales hi sunt.

Alphonsus Gesualdus episcopus Tusculanus.
Nicolaus Sfrondratus tituli Sanctæ Cecilia Presb. Cardinalis Cremonen.
Augustinus Valerius tituli Sancti Marci. Presbyter Cardinalis Veronen.
Vincentius Laurus tituli Sanctæ Mariæ in via presbyter Cardinalis. Montis
regalis.
Federicus Borromæus Sanctæ Mariæ in Domnica Diac. Cardinalis.

Cor-

Congregatio pro classe paranda & seruanda.

Praterea postea quam Dei benignitate, nec sine magno nostro labore, & sumptu perditorum hominum licentia compressa, publica tranquillitas, in locis mediterraneis restituta est ut iam unicuique absque timore vlllo sub vite sua, & sub ficu sua quiescere liceat, cupientes ut litora quoque, & oraë maritimæ districtioris nostræ superi, inferique maris a Piratis, ac prædonibus quantum fieri potest tutæ sint, nedum ad nostrorum subiectorum securitatem, verum ut exteræ quoque nationes ad hanc fidei patriam Communique fidelium matrem securi (pro eo quod in nobis est) accedant, ne a Piratis in miseram seruitutem quod alias sæpe accidit abducantur, ob eas causas Cardinales quinque præficimus triremibus numero decem parandis, edificandis, ornandis, omnique necessario nautico, & militari apparatu instruendis, curaque diligentissima conseruandis, quarum ope, & præsidio Deo adiutore Piratæ, & prædones coercerentur, & a nostris litoribus longi repellantur. quare & earum triremium idoneos duces, ac præfectos (nobis tamen, & pro tempore Rom. Pont. consultis) deligant, & cetera omnia ad ea quæ duximus, celeriter vtiliterque efficienda pro ipsorum prudentia, & sedulitate dispenant, atque expediant. Deinde operam adhibeant ut subsidium pecuniarum quodcumque ab ijs, qui nostro mandato huic tam necessario operi contribuere tenentur fideliter, integre, matureque exigatur, exactum vero ac receptam ad supradicta tantummodo opera perficienda, & voluntatis nostræ præscriptæ fructuose impendatur. Illud autem Cardinales ipsos magnopere admonemus, curent diligenter, ut in his triremibus Apostolicis nauatæ omnes, & milites non solum ex nautica militarique sed multo magis ex Christiana disciplina, pie & modeste viuant. Quare viros Religiosos animarum corporumque curatores delegant, qui valentes, ad pietatem instruunt, ægrotos multæ charitatis affectu quouis necessario adiuuanti genere spirituali in primis recreent, atque reficiant. Denique omni loco a præfectis militibus, nauatæ, ea pie viuendi ratio, & institutio obseruetur, ut vere illos Christianos ac Pontificios esse omnes agnoscant.

Huius Congregationis Cardinales hi sunt.

Inicus Aualos Episcopus Sabien. Card. Aragona.
 Mathæus Siticus tit. S. Mariæ in Transtiberim presb. Card. ab altaemps,
 Ant. Saulius tit. S. Vitalis presb. Cardinalis,
 Fran. Sfortia S. Nicolai in Carcere diaconus Cardinalis.
 Fr. Vgo Lubæus Verdella, S. M. in Porticu Diaconus, Cardinalis magister Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani.

Congregatio pro Indice librorum.

QVia vero hæresis morbus Anima perniciosissimus ut cancer serpit, & filii tenebrarum Arcem Catholicæ veritatis omni machinationis genere oppugnant, libris præsertim hæresis veneno infectis promulgandis, aliisque noxia doctrina aspergendis, corrumpendisque, postulat a nobis pastoralis officii sollicitudo, ut vulpes dolosas, & lupos rapaces, ab ouili Christi omni Vigilantia arceamus.

mus. Quare vt Cardinalis, qui ad libros prouidendos, expurgandosue, delicti sunt, in ea cura diligenter, ac maiori cum fructu, versentur, has illis facultates tribuimus, vt librorū eiusmodi Catalagos, & Indices, aut olim, aut proxime confectos, eorumque regulas editas recognoscant, atque examinent certorum auctorum libros prohibitos, aut quouis modo in prioribus indicibus suspensos diligenter excutiant, & prout expedire iudicauerint, permittant libros qui post Indicē Tridentini Conc. iussu editum prodierunt, Catholica doctrina Christianorumque morum disciplinæ repugnantes expendant, & recognoscant ac (vbi nobis retulerint) nostra autoritate reiciant, hominum vero iniuria, & dolo deprauatos emendent eos libros, qui paucis erroribus reiectis, alioquin vtilis, studiosis esse possent expurgandi, atque corrigendi modum ineant, Indicesque expurgatoria conficiant, novos præterea libros approbandi, & imprimendi rationē præscribant Vniuersitatum Parisiensis, Bononiensis, Salamantin. Louanien. aliarumque probatarum studia ad librorum expurgationem, & correctionem excitent eaque diligenti operâ, & industriâ requirât. Permittimus quoque eidē Congregationi vt Theologis, Canonistis, aliisque peritis viris piis, atque idoneis etiã aliunde accertitis ad vniuersum hoc negotium Reipublice Christianæ tam in his temporibus necessarium adhibitis, eam ob rem tantum nec uero aliis, libros vetos tenendi, legendique etiam absque nostra licentia impertiatur facultatem.

Huius Congregationis Cardinales hisunt.

Marcus Antonius Columna episcopus Pæneftin.
 Hieronymus de Ruere. tit. S. Petri ad Vincula presbyter Car.
 Philippus de Lenon court. tit. S. Honorii presb. Card.
 Gulielmus Alanus tit. S. Martini in Montibus presb. Card.
 Afcanius Columna, SS. Viti, Modesti, & Crescentiæ diaconus Cardinalis,

Congregatio pro interpretatione, & executione Conc. Trid.

Deo autem Patri misericordiarum gratias agentes, qui in Oecumenico Concilio Trid. Spiritus S. lumine diffuso, Catholicam Veritatem omnibus patefecit, hereses nostrorum temporum confutauit, mores, & disciplinam restituit, eiusdemque Concilii decreta ab omnibus obseruari volentes, cum ad singularem Roman. Pontificis, auctoritatem tantummodo spectet, generalia concilia indicere, confirmare, interpretari, & vt vbi que locorum seruentur, curare, ac præcipere eorū quidem decretorum, quæ ad fidei dogmata pertinent interpretationem nobis ipsis reseruamus. Cardinalibus vero præfectis interpretationi, & executioni Concilii Tridentini, si quando in his, quæ de morum reformatione disciplina ac moderatione, & ecclesiasticis iudiciis, aliisque huiusmodi statuta sunt dubietas, aut difficultas emerferit, interpretandi facultatem (nobis tamen consultis) impartimur, & quoniam eodem Concilio Trid. decretum est, Synodos Prouinciales tertio quoque anno diœcesanas singulis annis celebrari debere id in executionis vsum ab iis quorum interest, induci eadem Congregatio prouidebit. Prouincialium vero, vbiuis terrarum illæ celebrentur, decreta ad se mitti præcipiet, eaque singula expendet, & recognoscet, Patriarcharum præterea Primatum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, quibus Beatorum Apostolorum limina certo constituto tempore visitare alia nostra sanctione iussum est, postulata audiat, & quæ

quæ Congregatio ipsa per se poterit, ex charitatis, & iustitiæ norma expediat maiora ad nos referat, qui fratribus nostris episcopis (quantum cum domino licet) gratificari cupimus. Item ab iisdem præsulibus ecclesiarum exposcat, quæ ecclesiis eorum curæ, ac fidei commissis cleri, populiq; morum disciplina sit, quæ Concilij Tridentini decretorum, cum in omnibus tum præsertim in residentia munere exequutio, quæ item piæ consuetudines, & qui omnium denique in via domini sint progressus, ipsisque det literas ex formula præscripta in testimoniû obitæ per eas visitationis liminum Sanctorum eorundem Apostolorum. Habet itidem Congregatio auctoritatem promouendi reformationem cleri, & populi, ne dum in urbe, & statu ecclesiastico temporali, sed etiam in vniuerso Christiano orbe in ijs, quæ pertinent ad diuinum cultum propagandum, deuotionem excitandam, & mores Christiani populi ad præscriptum eiusdem Concilij componendos, atque ad rationes difficilimis his, perturbat sive temporibus necessarias conformandos, quæ vberius diuinæ misericordiæ vim in nobis sentiamus iustamque iram, atque animaduersionem effugiamus.

Huius Congregationis Cardinales hi sunt.

Ptolomæus Gallius Episcopus Albanen. Cardinalis Comen.
 Hieronymus Rusticucius tit. S. Susannæ Presbyt. Cardinalis.
 Antonius Carafa tit. SS. Iô. & Pauli Presb. Card.
 Fr. Stephanus B. nuccius tit. SS. Marcellini, & Petri Presb. Cardin. Aretinus.
 Hieronymus Mattheus S. Mariæ in Cosmedin diac. Cardin. Presb.

Congregatio pro grauaminibus subleuandis.

NEc vero paternus noster affectus, quem erga populos nobis & huic sanctæ sedi subiectos tanquam erga peculiare filios gerimus, eo contentus est, quod Deo auctore nostraque sollicitudine, publica pace, & tranquillitate perfruuntur, quodque de eorum utilitate, & quiete, multis alijs modis præstanda, & augenda assidue cogitamus sed eos etiam ab exactionum oneribus ob temporû interdum difficultates variasque publici boni rationes, a prædecessoribus nostris impositis, magnopere, quantum fieri poterit, cupimus subleuare. Quo circa nouam institutum Cardinalium Congregationem, vt quæcunque grauamina, vectigalium, pedagogorum, & tributorum cuiuscunque generis illa sint, eorumq; exigendi rationes, quæstorum iniurias, si quas adesse competerint, Commissariorum extorsiones iudicij forma plane postposita, mature audiat & cognoscat: atque si fieri posse videbitur, controuersias moderetur, & componat: Quod si rationibus hinc inde allatis, accurate, expensis res transigi nequiverit, eam totâ ad nos deferat, vt quod equum, & pium erit, eius congregationis consilio prudenter definire valeamus, causas vero in quibus iudicialis ordo requiritur proprijs iudicibus de iure decidendas relinquat. Qui autem a iudicibus senserint se grauatos, ad tribunalia, quæ his sunt ex antiqua institutione præposita, ac ad alia, vt moris est, iuris remedia confugiant.

Huius

Huius Congregationis Cardinales hisunt.

Prosper Sanctacrucius tituli Sancti Clementis Presbyt. Cardinalis.
 Io. Hieronymus Albanus tit. S. Ioannis Ante portam latinam Presb. Cardin.
 Vincentius Goneaga tit. S. Alexii Presb. Cardin.
 Henricus Caetanus tit. S. Pudencianę Presbyt. Cardin. S. R. E. Camerarius.
 Hieronymus Mattheius Sanctę Marci in Cosmedin Diaconus Cardinalis.

Congregatio pro vniuersitate Studij Romani.

Illud etiam cogitantes, quod literarum cognitio, liberalesque doctrine, & discipline quibus iuuentus in publicis Gymnasiis instruitur, & eruditur magnam Christianę Reip. (si cum pietate coniungantur) afferunt utilitatem, tunc enim Ciuitates, & Regna optime administrantur, cum sapientes, atque intelligentes gubernacula possident, ob eam sane causam Romani Gymnasii, eiusque vniuersitatis ornandę, & amplificandę curam merito gerimus, vnde, & ipsam vniuersitatem ab are alieno xxij. millium scutorum, & aliis pluribus oneribus subleuauimus, ac plane liberauimus, itaque vt illius rationibus quam optime prospiciamus, Cardinales quinque eidem Gymnasio, & vniuersitati, illiusque reformationi preficimus, quibus facultatem concedimus, vt cū opus fuerit, præclaros Theologię Magistros, Iurisconsultos egregios, & liberalium artium professores eximios vndecunque ad iuuentutem erudiendam euocent, qui morum integritate, eruditione, atque elegantia literarum non minus præsentent quam peritia, vsque docendi, assiduisque prælectionibus iuuenes instruant, vtque singulis scientiarum Magistris pro maritorum ratione, re tamen nobiscum aut cum successoribus nostris participata stipendium constituent In sæper cum in hac Alma Urbe nostra singulati Dei beneficio inter alias discentium Scholas Græcorum, Maronitarum, & Neophytorum ingenti Pontificum liberalitate, atque munificentia, erecta sint collegia, congruisque redditibus dotata, in quibus sacra Theologia liberalesque artes Hebraice, Græce, Arabice, & Chaldaice edocentur, eiusdem Cardinalibus iniungimus, vt horum collegiorum Alumnos ad literarum studia ardentiori animo complectenda quod ad fidei catholice propagationem, ac literarum ornamentum, & ingenia excolenda maxime pertinet, opportune pro eorum pietate, & prudentia, omni adhibito studio excitari curent. Denique cum in præcipuis Christiani Orbis partibus Sancta hæc Apostolica sedes, vt pia Mater insignes quasdam Vniuersitates, in quibus sacrarum literarum, legum, & Artium, præstantissima studia florent, olim in tutelam, & clientelam receperit suam, nimirum Parisiensem, Oxoniensem, Bononiensem Salamantinam, vt in eis scilicet ex apostolicę sedis protectione bonarum artium studio tanto maiori cum fructu, excolerentur nos, & illas ipsas, & ceteras Catholicas Vniuersitates paterna beneuolentia, complectentes, nec ipsam Oxoniensem quantum in nobis est, deferentes, sed ex intimo animi affectu ad matris gremium, & ad viam Salutis reuocantes, omnesque in iuno cordis affectu, & Summa beneuolentia prosequentes, ac sub nostra, Beat. Petri Apostolorum Principis protectione, iterum suscipientes, eidem Congregationi imponimus, vt earundem vniuersitatum, atque ad eas pertinentium negotiorum apud Sedem Apostolicam curam gerat, illarumque necessitates, nobis, successoribusque nostris ordine exponat,

ponat, vt eis, ex paterna charitate opem, & auxilium afferre valeamus, easque interdum per literas visitet, nostroque nomine Catholicis viris Apostolicam benedictionem impartiat, illisque vt prospera cuncta eueniant, aliis vero Spiritum Consilii Sanioris a Deo optimo Maximo deprecetur.

Huius Congregationis Cardinales hi sunt

- P**rospere Sancta Crucis tituli S. Clementis presbyter Cardinalis.
 Antonius Maria Salviatus tit. S. Mariæ de Pace presbyter Card.
 Scipio Lancellottus tit. S. Saluatoris in Lauro presbyter Cardinalis.
 Henricus Gaetanus tituli S. Pudencianæ presbyter Cardinalis; S.R. E. Camerarius.
 Alexander Perettus S. Eustachii Diaconus Cardinalis Montanus.

Congregatio pro Consultationibus Regularium.

Nec sane minus de regularium ordinibus solliciti sumus, qui ecclesie Dei magnam adiumentum, atque ornamentum, omni tempore praestiterunt, immo vero summopere cupientes eorum salutaria studia, progressus ad pietatem promouere, qui fluctibus sæculi in portum regularis vitæ confugerunt: ob eam causam, vt remotis impedimentis, & inanis contentionibus amputatis, sub suavi religionis iugo, & suorum institutorum obseruantia, quiete viuant, gratumque altissimo famulari exhibeant, quinque alios Cardin. delegimus quib. facultatē concedimus, vt regulariū, claustralium, medicantiū, nō mendicantiū, hospitaliorū, & militariū possidentiū, & nō possidentiū cuiusvis demū ordinis sint, cōtrouersiis dubitationibus, cōsultationibusq; propōsitis respōdeat causas vero quas inter ipsos religioſos oriri contigerit iuxta quatuorq; religionū instituta, eorūque dispositionē superiores illorum definiant, atque terminent. Dām autem inter episcopos, & regulares dubitationes inciderint, quæ sub Decretorum Concilii Trid. dispositione, aut interpretatione, comprehendantur, eas ad eandem Congregationē Concilii remittant: Audiant itidem, & decident prædicti Cardinales causas, & controuersias inter prædictos ordines vertentes, siue in uniuersum, siue ratione particularium locorum, dummodo formam iudicariam non requirant: Concedimus etiam, ut dictis regularibus non ad laxiorem, nec ad parem, sed ad arctiorem Religionem transcendi, us quos feruore spiritus incensos ad perfectionis vitæ statum transire uelle constiterit, non obstantibus quibuscunq; prædecessorum nostrorum Decretis, licentiam dare possint, Apostatarum, quoque eiectorum, & præterea extra Monasteria degentium, aut uagantium causas itidem Cardinales audiant, & cognoscant eosque coercendi potestatem habeant. Curant præterea Visitationis Apostolicæ iussa, & constitutiones editas a Romanis Pontificibus circa ipsos regulares exequendas, & in usum introducendas. Prouideant insuper regulares laudatæ uitæ zelo Dei, & salutis animarum, & prudentia spiritus prædictos, institutorique regularium ordinis, & laudabilium, consuetudinum peritissimos, qui cum necessitas exegerit, provincias sui ordinis, & non alterius receptis a nobis literis ad Omnipotentis Dei laudem, & locorum utilitatem salubriter visitare valeant. Sub nomine autē regularium, etiam moniales, cuiusuis sint regulæ & obseruantia comprehendendi volumus, omneque denique studium Cardinales ipsi
 impa-

impendant, vt ab inferioribus erga superiores debita humilitas, & vicissim a superioribus erga illos paterna beneuolentia in multa charitate, & disciplina in spiritu lenitatis adhibeatur. neue dominantur inter fratres, sed superiores ipsi Patres se esse meminerint. Postremo eosdem Cardinales quasi religiosorum omnium tutissimum perfugium esse uolumus; vt eorum autoritate, & auxilio recordati, studium religiosæ vitæ, & regularis perfectionis, sine impedimento strenue percurrant.

Huius Congregationis Cardinales hi sunt.

Frater Michael Borrellus tit. S. M. supra Mineruam presb. Cardinalis Alexandrinus.

Iulius Ant. Sanctorius tit. S. Bartholomæi in insula presbyter Cardinalis Sanctæ Seuerinæ.

Philippus Spinola tit. S. Sabinæ presbyt. Cardinalis.

Fr. Constantius Sarnanus tit. S. Petri in Monte aureo Presbyter Cardinalis,

Congregatio pro consultationibus episcoporum & aliorum Prælatorum.

Et nos quidem ex Apostolica seruitutis officio omnibus Christi fidelibus ad ædificationem debitores sumus, sed tamen præcipuo charitatis affectu in Christo complectimur, veniales fratres nostros ecclesiarum præfules & pastores qui ex præcepto Apostoli vigilant, in omnibus laborant, ministeriumque suum implent. Quare, vt ab Apostolica Sede, a qua tanquam a matre honorem, & iurisdictionem acceperunt sibi cum opus erit, auxilium præsidiumque paratum esse intelligant vt greges suos tanto fructuosius pascant. Quinque itidem Cardinales præponimus episcoporum, & aliorum Prælatorum consultationibus audiendis, quorum erit facultas, vt Patriarcharum Primatum, Archiepiscoporum, Episcoporum Prælatorum, & ordinariorum quorumcunque etiam inferiorum, non tamen regularium, petitiones audiant, præpositisque difficultatibus, quæstionibus, ac controuersis, aliisque super quibus consulti fuerint, etiam per literas sedulo humaniterque respondeant, dubia, rationes, & causas, ecclesiarum earumque dignitatis, iurisdictionis, exemptionis, immunitatis iurium, priuilegiarum, & laudabilium consuetudinum, conseruationem concernentes summarie cognoscant, atque tam ex partium petitione, quam ex officio componant, prout honestum, oportundumque eis videbitur. Causas item, & controuersias, inter eosdem Prælatos de iurisdictione, aliaue de causa, exortas item inter Capitula, aut obtinentes dignitates ac inter quascunque dignitates singulares personas, ac vniuersitates aut locorum in temporalibus Dominos, præter eas quæ Concilij Trid. interpretationem exigunt, vel ordinem iudicarium re ipsa requirant, examinent, atque amabiliter desuper transigere, & per alios, si ita consultum videbitur, etiam extra diœcesim curent. Ac præterea ad ecclesias visitandas vbique locorum in quibus Christiana viget Religio visitatores nobis præsentent, vt exemplo Beati Gregorij Magni, Sancti Leonis, & aliorum Summi Pontificum prædecessorum nostrorum, cum in Domino expedire videbitur, destinate valeamus. Visitationis item formam illis præscribant, vt multo cum spiritali fructu, & fidelium adificatione munus suum obeant, negotiorumque omnium tractationis modum assigment, ac negligentiam, si quando opus erit emendent. Insuper, vbi necessitas, vi

ros vsu, & doctrina idoneos, rectos, & timentes Deum deligant, qui nostrarum literarum autoritate suffulti ecclesias vt Vicarii Apostolici regunt. Denique eisdem Cardinales immunitatis ecclesiarum defensores, ad tuendum ipsorum prelatorum personas, res, & bona quacunq; ecclesiarum predicatarum ab omnium iniuriis, atque oppressionibus aduersus quoscunq; quavis autoritate prefulgentes constituimus.

Huius Congregationis Cardinales hi sunt.

Nicolaus tit. S. Praxedis presbyter Cardinalis Senonensis.
 Hieronymus Simoncellus tit. S. Priscæ presb. Card.
 Ioannes Baptistæ. tit. S. Marcelli presb. Card.
 Iulius Cananius tit. S. Eusebij presb. Card.
 Scipio Gonsaga tit. S. Mariæ de Populo presb. Cardinalis.

Congregatio pro vijs, Pontibus, & Aquis curandis.

ET quoniam Curæ, & cogitationes nostræ ita in communis boni procuratione defixæ sunt, vt dum grauiora, maioraque disponimus, eorum etiam quæ minora videntur, nõ obliuiscamur. Considerantes quod ad Almæ vrbs locorūque ditionis nostræ Ecclesiastica ornamentum, aeris salubritatem, ciuium, incolarum que vtilitatem ac ad Peregrinorum iterque agerum commoditatem, eorum præfertim, qui ad hanc Apostolicam Sedem, & Apostolorum limina, totque S. loca innumerabilium martyrum Sanguine Consecrata pie visitanda concurrunt, Permagni interest viarum, Pontium, & Aquarum Curatio, Nos idcirco huic rei consulentes Cardinales sex infra nominatos deputauimus, quibus facultatem damus vias curandi, apertendi, munitendi dirigendi factasque tuendi, coarctatas dilatandi, veteres iam occupatas iterum in publicum vsu vendicandi, & redigendi, Pontes item tuendi, & vbi opus est, nouos extruendi, veteresque ruinosos instaurandi, & iam collapsos, si ita necessitas tulerit reficiendi; Aquarum præterea curam gerendi, illarum præfertim, quas nos tanta impensa, & labore in urbem adduximus, illasque certa mensura ad publicum vsu, commoditatemque melius distribuendi, & vbi maiori Aquarum copia opus esse viderint, fontes Aquarum magis, vbi res vnde deduci possint inuestigandi deductiones, substructiones, castella, formas, Aquæ ductus receptaculaque earundem, Sarta tecta conseruandi omne impedimentū tollendi, Cameræ nostræ Apostolicæ Præsides, & Ministros, quibus ea specialis cura data est dirigendi, & ab contradictoribus protegendi, aliaque in his necessaria, & opportuna exequendi: Si qua vero difficultas, aut causa tam contra Domicellos, Communitates, & vniuersitates, quam contra quoscunq; alios etiam immunes, atque exemptos, super his omnibus iam exorta sit, vel in posterum inciderit, eam omnem summarie sola facti veritate inspecta, ac re primum ad nos, & successores nostros relata demum definiendi potestatem facimus. Qua facultate eisdem Cardinales, ne dum in Alma vrbe, verum in vniuersa ecclesiastica ditione temporali vt posse statuimus.

Huius

Huius Congregationis Cardinales hi sunt.

Io. Hieronymus Albanus tit. S. Io. ante Portā Latinam presbyter Cardinalis.
 Hieronymus Simoncellus tit. S. Priscæ. presb. Cardinalis.
 Iulius Cananius tituli S. Eusebij presb. Cardinalis.
 Philippus Spinula tit. S. Sabinæ presbyter Cardinalis.
 Henricus Caetanus tit. S. Pudentianæ presbyter Cardinalis S. Romanæ Eccle-
 siæ Camerarius.
 Franciscus Sfortia S. Nicolai in Carcere Diaconus Cardinalis.

Congregatio pro Typographia Vaticana.

Ceterum cum ex omni antiquitatis memoria notum sit, quantum semper detrimenti attulerint hæreticorum, aliorumque veritatis, hostium insidia, & doli sacris libris, Sanctorumque Patrum monumentis multis modis corrupendis, quantumque hoc potissimum sæculo animarum perniciem, importauerint eorundem librorum mendosæ impressiones atque editiones, impro- & pestifero hæresum fermento, aliisque erroribus coinquinatæ, & corruptæ: Nos volentes pro nostra Pontificia sollicitudine vt hæc præclara, & salutaris nostra hæreditas a maioribus accepta inuiolata conferuetur, nuper eius rei causa non mediocri nostra impensa Typographiam Vaticanam ereximus, nunc autē pro rei, & negotii grauitate infra scriptorum Cardinalium Cōgregationē statui- mus, quibus imponimus, vt Sacra Biblia latinæ vulgatæ, Græcæ, & Hebraicæ editionis, decretales epistolas, Concilia generalia Sanctorum præcipuorum eccle- siæ Doctorum opera ceteros denique libros quibus fidei Catholicæ doctrina, traditionesque ecclesiasticæ continentur, & explicantur, quæ emendatissime cu- rent imprimendos. Quare mandamus vt vetustis manuscriptis, emendatisque codicibus adhibitis præsertim, & nobili, & optimis libris referta Pontificia Va- ticana bibliotheca, & adiumento etiam, studio atque opera doctissimorum homi- num, ex omnibus Christiani Orbis nationibus per nos aut successores nostros se- lectorum, qui linguarum peritissimi sint, libros imprimendos, accurate, diligen- terque conferant, & recognoscant, vt eorum editio, quantum fieri poterit, inte- gra, atque incorrupta prodeat. Si quæ vero grauiores dubitationes, & difficul- tates in veterum codicum autoritate librorum correctione, & emendatio- ne inciderint, rebus prius, in congregatione examinatis, ad nos referant, vt in le- ctionum varietate id quod orthodoxæ veritati maxime consonum erit, ex speciali Dei privilegio huic Sanctæ Sedi concessio statuamus. Demum eadem Congre- gatio Typographos, & librorum recognitioni præfectos in quibusuis Christia- ni Orbis Regnis, & prouinciis admonebit, vt diligentē, opportunaque operā ad sua quoque officia fideliter, atque integre exequendam præsent, in libro- rumque huiusmodi editione accuratissime versentur, & ad Vaticanæ impressio- nis præscriptum, ac normam omnino se conforment.

Huius Congregationis Cardinales hi sunt.

Antonius Carafa tit. S. Ioānis, & Pauli presbyter Cardinalis.
 Franciscus de Giyofa tit. S. Trinitatis in Monte Pincio presb. Card.
 Frater

Frater Constantius Sarnanus tit. Sancti. Petri in Monte aureo, presbyter Cardinalis.

Benedictus Iustinianus S. Agathæ Diaconus Cardinalis.

Scipio Gonsagha tit. S. Mariæ de Populo presb. Cardinalis. Cam.

Congregatio pro consultationibus negotiorum Status ecclesiastici.

Denique cum valde consentaneum sit, ut qui longinquos, & externos in Domino complectimur, eorumque negotia breuiter expediri curamus, domesticis, & propinquis qui sub nostra, & Apostolicæ sedis peculiari tutela sunt, hac quoque in re, propèsius consulamus, idcirco ut fideles ecclesiæ Romanæ filii ditio nî nostræ temporali subiecti, ad varia negotia, causas, necessitatesque suas proponendas perfacilem aditum inueniât remediumque ex iustitiâ, & æquitatis præscripto, opportune, celeriterque obtineant, Cardinales itidem quinque eorum cõsultationibus præficimus, ac præponimus, quorum iuris sit, consultationes dubitationes, querelas super causis ciuilibus, criminalibus, & mixtis ad forum sæculare duntaxat spectantes, audire, illasque inter se statis diebus conferre, quod æquum esse, quodque omnibus diligenter consideratis de maioris partis sententia expedire censuerint, statuere, & deliberare iustitiam expedire administrareque decreta, ac definita erunt executioni tradidit rare ipsisque facultatem concedimus, ut in omnibus negotiis, & causis cuiuscunque generis illæ sint etiam inter fiscum, & priuatum & inter priuatos, Communitates, vniuersitates, collegia, eorumque Rectores, aut alios quoscunque etiam coram ditio nis Ecclesiasticæ magistratibus, & Ministris introductis, & pendentibus, quod iustum, & æquum videbitur, præcipiant, causas ab eis, vbi id ius, & ratio postulauerit, autoritate nostra auocent, aliisque indicibus committant, Gubernatoribus, Prætoribus, ceterisque omnibus officia, ex Sedis Apostolicæ autoritate gerentibus, ut iusta, & imperata eius Congregationis exequantur significant, impositas pœnas, siue multas bonorum proscriptiones, seu confiscationes, corporis pœnas, etiam capitis, vltimique supplicii (nobis tamen prius de ea re consultis) moderentur, & commutent ac eos qui in carcere erunt, de loco ad locum, vbi id ita expedire indicauerint transferri mandent, ceteraque pro iustitiæ conseruatione subditorumque nostrorum quiete, & tranquillitate deliberent, ac prouideant.

Huius Congregationis Cardinales, hi sunt.

Dominicus Pinellus tit. S. Laurentii in Pare, & Perna pres. Card.

Hieronymus de Ruere tit. S. Petri ad Vincula pres. Card.

Antonius Maria Gallas tit. S. Agnetis in Agone, presbyter Cardinalis Perusinus.

Alexander Perrettus S. Eustachii Diac. Card. Montaltus.

Bened. Iustinianus S. Agathæ, Diac. Cardinalis Cam.

Denique, quo dictarum congregationum expeditiones validæ existant, Cardinales in qualibet cõgregatione nõ sint pauciores tribus, ad iudiciorum uero confusione cuitadã uolumus, ut unaquæque cõgregatio, qñ aliqua causa, questio, uel cõsultatio

R ad

ad eam delata fuerit, diligenter, perpendat, an ad ipsam proprie eius causâ cognitio & expeditio pertineat, & si ad se minime spectare cognouerit: eandem ad iudices ordinarios, vel ad propriâ congregationem remittat. Iudicē Cardinales diclarū cōgregationū proprios sigillatim habeat secretarios, ab eisdem libere deputandos, & ad res quæ in dies geruntur, annotandas, & in publicâ formâ, si opus fuerit redigendas, & quoniâ diuinis oraculis admonemur, ubi multa consilia, ubi salutem adesse eadem Congregationes, pro eaiū arbitrio viros Sacre Theologiae Pōtificii, Casareique iuris peritos, & rerū getēdarū vsu polientes in cōsultationibus aduocēt, atque adhibeant, vt cautis, quæstionibus, & negotiis quâ optime discussis, q̄ Dei gloriæ amittarū saluti, & tristitia, atq; æquitati cōsentanea minime erant, decernantur. grauiora vero quacūque ad nos vel successores nostros deferantur, vt quid secūdū Deū expediat, eius gratia adiuuante, mature statuamus, licq; & non aliter per quoscūque iudices ordinarios, & delegatos, etiā dictos Cardinales, ac causarū Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuiuslibet quauis aliter indicandi, & interpretandi facultate, iudicari & diffiniri, & debere, irritumque & inane quicquid secus super his a quoquā quouis auctoritate scieret, vel ignoraret contigerit autētari decernimus. Nō obstantibus, & præmissis ac quibusuis cōstitutionibus, ordinationibus Apostolicis Priuilegiis quoq; indultis, & literis Apostolicis quibuscunq; formulis illa sint cōcepta. Quibus omnibus et si de illis eorūq; totis tenoribus specialis, specifica, expressa, nō autē per clausulas generales idē importantes mentio, aut queuis alia expressio habenda esset eorum tenores, ac si ad verbum infererentur, præsentibus pro expressis atque inferis habentes, illis alias in suo robore permanens hac vice duntaxat specialiter, expresse, ac latissime derogamus, ceterisque contrariis quibuscunq;. Demum paternam nostram charitatem, & auctoritatem quæ nobis a Christo Domino data est admonemus, & per ipsum per quem Reges regnant, obtestamur Charissimos in Christo filios nostros in Imperatorē electum, omnesque Reges, ac dilectos filios nobiles viros Rerū publicarū, aliosque duces, ac ceteros sæculares Principes, quos deus in excelso loco cōstituit, & tēporali potestate cōmuniuit, vt fidei Catholica propugnatores, ac defensores sint, de quo nō pietate, & erga Apostolicā sedē obseruatia, atq; obediētia magnopere in Domino cōfidimus, & quâ etiā multis argumētis per se etiā habemus, alios vero ecclesiastica dignitate prædictos per sic Apostolica scripta ac per debite obediētiæ vinculū statusque sui sublimē cōditionē, qua Deo arctius rehgati existunt obstringimus, vt his nostris conatibus ad Dei laudē fidei propagationē, fidelium commoditatem, & salutem assistant ac auctoritatem, quæ ecclesie præsidibus in Beati Petri persona a Christo Domino credita, & collata fuit, ad fidei Catholica exaltationē & augmētū, prout ex eorum munere tenentur, nosque eos pie facturos speramus, tueantur, & defendāt, ac operā dei studiūque demū omne cōferāt, & eadē auctoritas ecclesiastica omnino illa cōseruetur, ac ecclesie Dei Ministris opē, & auxiliū, in his omnibus impēdant, & de sede Apostolica, ex sua, maiorūque suorū pietate, benemereri nō desināt, memores se in susceptione Imperialis ac Regiū Diadematis, & Principatus ad id præ ceteris deuinctos esse, vt inde in hac mortali vita felicitatē, nostrāque & sedis eiusdē benignitatē ac gratiā vberius valeāt promereri, post exactū vero mortalis huius uitæ curriculū a Deo æternā gloriā, & beatitudinē cōsequantur. Quod si secus ab eorū aliquo, quod minime credimus, factum erit, diuinam iram donec sub potenti manu Dei, humilientur, qui tarditatem pœnæ supplicii interdum grauitatem, compensat, se minime effugere posse certo sciant. Vt autem hæc nostræ literæ quam primum ubique

loco-

locorum, & gentium innotescant, quas inter alias Apostolicas perpetuasque Constitutiones, annumeramus, illas publicis in locis de more atfigi, earumque exemplis, vel etiam impressis, sigillo obli gnatae, alicuius personae Ecclesiasticae dignitate praedite, ac quibus Notarius publicus subscripserit, eandem fidem haberi volumus, quae his exhibitis maxima cum reuerentia omnino esset adhibenda. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum decretorum, constitutionum, assignationis, dationis, attributionis, confirmationis corroborationis, statutorum, approbationis, declarationis, delectionum, praefectionum, tributionis, permissionis, reservationis, impartitionis institutionis concessionum, iniunctionis, impositionis, voluntatum mandati, praepositionis, derogationis, admonitionis, obrestationis, obtrictionis, & annumerationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentate praesumpserit indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Datum Romae apud Sanctum Petrum anno incarnationis Dominicae Millesimo, quingentesimo, octuagesimo. 11. Kal. Februarii Pont. nostri anno Tertio.

Tho. Thom. Gualterius.

Registrata apud eundem Thomam Secretarium.

A. de Alexijs.

Anno a natiuitate Domini millesimo, quingentesimo octuagesimo octauo Indictione prima. Die vero Mercurij vigesima tertia mensis Martij. Pont. Sanctissimi in Christo Patris, & D.N. D. Sixti diuina providentia Pap. V. anno eius tertio. Retroscripta litera Apostolica affixa lecte & publicata fuerunt in valuis, seu portis Sancti Ioannis Lateranen. & S. Petri Principis Apostolorum de vrbe, nec non Cancellariae & acie campi Florae, & per aliquod temporis spacium dimissa, per nos Ioannem Baptistam Bagni, & Heren. Lucium Sanctissimi D.N. Pap. Curs. Alex. Parabiachus Curs. S.

Romae apud Haeredes Antonij Bladij Impressores Camerales 1588.

His subiunximus duas Constitutiones Sixti Diuina prouidentia PP. V. quarum prior super noua ordinatione titulorum, & Diaconiarum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, posterior autem de Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium creandorum numero, ordine, etate tempore, qualitate, & officio promulgata fuit, & sunt tenoris sequentis.

Sixtus Episcopus, Seruus Seruorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

RELIGIOSA Sanctorum Pontificum praedecessorum nostrorum prouidentia institutum olim fuit, iam inde a vetustissimis temporibus, & posteris traditum, ut S. R. E. presbyteris, certe in Vrbe Roma Ecclesiae, tituli appellatae, quasi

R 2 qua-

quædã cuiusq; propriæ Diœceses, Diaconibus vero, Urbis regiones ad Christianæ religionis propagationem, & cõseruationem assignarentur. Quæ quidẽ sancta institutio pluriũ sæculorũ continuata serie, ac pro temporũ varietate suscepta incrementis ad nostram vsque ætatem seruata, ita viget, vt præter sex Episcopos Cardinales, qui certis Cathedralibus Ecclesijs Vrbi finitimis præsunt, singulis presbyteris & Diaconis Cardinalibus propriæ in Vrbe Ecclesiæ tituli videlicet & Diaconia cum suis Clero & populo, ac quasi Episcopali iurisdictione in spiritualibus & temporalibus regenda, & administranda committantur. Proinde nos, postquam per nostram nuper editam constitutionem, creandorum Cardinalium numerum, computatis sex Episcopis prædictis, quatuordecim Diaconis, reliquis vero presbyteris Cardinalibus, ad septuaginta præscripsimus, nunc quoque ad Dei honorem, atque ad ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ decus & ornamentum, ac Romani Cleri & populi bonum regimen salubremque directionem, eisdem presbyteris & Diaconis Cardinalibus totidem titulos, & Diaconias, ipsorum amplitudini & dignitati maxime congruentes, duximus assignandos. Ac licet pleræque ex antiquis Ecclesijs in titulos & Diaconias concedi solitis, aut a prædecessoribus nostris successu temporum additis, adhuc integræ, & illaesa permaneant; tamen quia nonnullæ, tum diturnitate & iniuria temporum, tum diuersis quæ olim contigerunt eiusdem Urbis direptionibus, incendiis, & ruinis collapsæ sunt, Nos antiquæ pietatis & religionis Christianæ monumenta cõseruare cupientes, sicuti sacrosanctas Basilicas, & angustiora templa antiquitate ipsa veneranda, nedum facta tecta custodiri, sed & ingenti nostro sumptu refici, instaurari, & ornari indies magis curamus; ita etiam primo quidem loco veteres, & nobiles Ecclesias præcis temporibus in titulos presbyterorum Cardinalium, vt præfertur, institutas, delegimus, easque omnes, quæ adhuc extant, voluimus omnino in titulos pro modernis & futuris presbyteris Cardinalibus retinere. Deinde ex iis, quæ recenti memoria in titulos erectæ fuerunt, prætermisissis quibusdam, propter loci incommoditatem, aut alias minus idoneis, ceteras iudem retinere; ac demum ne titulorum numerus presbyteris Cardinalibus desit, exemplo nonnullorum nostrorum prædecessorum, alias partim antiquas, nondum tamen huiusmodi honore decoratas, partim uero recentiores, celebres tamen Ecclesias dignitate Præfulum maiorem in modum illustrare, & in similes titulos erigere, & instituere, ac pro numero presbyterorum Cardinalium tot titulos addere, & supplere; ex Diaconijs quoque antiquitus institutis quatuordecim magis insignes pro totidem Diaconis Cardinalibus seligere, & congrua distinctione confusionem perpetuam tollere decreuimus, eosdem nimirum titulos, & Diaconias proprios cuiusque ordinis certos, & distinctos assignando, ita vt nunquam in posterum, quod hæcenus sepe factum est, presbyteris Diaconia, neque Diaconis tituli presbyterales perturbato ordine, aut promiscue concedantur. Quod quidem rationi consentaneum videtur, vt quemadmodum Summus Pontifex vniuersali Ecclesiæ præsidens, & omnium totius orbis Ecclesiarum sollicitudinem gerens, specialiter tamen Urbis Romæ Episcopus existit, & in ea diuina dispositione supremam Sacerdotialis potestas Cathedram tenet; pari quoque ratione Cardinalibus, quos vti speciales Sanctæ Romanæ Ecclesiæ filios, in Apostolici muneris functione, atque in vniuersa Republica Christiana administratione, præcipuos, sibi que maxime coniunctos habet consiliarios, & cooperatores, in eadem Vrbe Roma, quæ olim Beati Petri Sede in ea constituta, ipsius & Coapostoli eius

Pauli

Pauli doctrina & martyrio consecrata, & caput Christiani orbis, & religionis effecta est, certas sedes, mansionem & locum unicuique propriū assignet, curus quidem loci concessionem, iidem Cardinales & sui officii admoneantur, & residētia, quam assitendo ipsi Romano Pontifici seruire debent, & vel ex hoc magis tanquā in vnum corpus compacta membra, sacro capiti connexa esse, & ab illo dependere clarius dignoscantur. Habita igitur cū Venerabilibus fratribus nostris eiusdem S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, de eorum consilio & assensu statuimus & ordinamus in posterum perpetuis futuris tēporibus presbyteris Cardinalibus, has tantū, quæ infra descriptæ sunt, Ecclesias, neque in titulos assignari debere, videlicet ex antiquis, Sanctæ Crucis in Hierusalem, Sanctorum Marcellini & Petri, Sanctorum Quatuor Coronatorum, Sanctorum Ioannis & Pauli, S. Anastasia, S. Sabine, S. Stephani in Cœlio monte, S. Clementis, Sanctorum Nerei & Archillei, S. Sufanne, S. Pudenciana, S. Sixti, Sancti Petri ad Vincula, S. Martini in Montibus, S. Eusebii, S. Prisca, Sancti Vitalis, S. Marci, S. Marcelli, S. Laurentij in Lucina, Basilicę xij. Apostolorum, S. Laurentij in Damaso, quę S. R. E. Vicecancellario pro tempore existenti perpetuo concessa, & assignata est. S. Balbinę, S. Cęcilie, S. Chrysogoni, S. Praxedis, S. Marię Transiberini. Ex posterioribus vero Sanctorum Quirici & Iulite, S. Ioannis ante Portam Latinam, S. Agnetis in Agone, S. Laurentij in Palisperna, S. Thomę in Parione, S. Syluestri in Campo Martio, S. Pancratij, S. Bartholomęi in Insula, S. Matthęi in Merulana, S. Marię de Araceli, S. Marię in Via, S. Marię supra Mineruam, S. Marię Angelorum in Thermis, S. Hieronymi Illyricorum: Nec non quas supradictis antiquis, & posterius institutis addimus, & ex nunc in titulos presbyterorum Cardinalium cum honoribus insignibus, priuilegijs auctoritatibus præminentis debitis, & consuetis, instar aliarum Ecclesiarum, quę in similes titulos per nostros prædecessores antiquitus erectę & institutę fuerant, sine alicuius præiudicio perpetuo erigimus, & instituimus, ac titulum nomine & dignitate insignimus & decoramus. Sancti Honuphrii in Ianiculo, mutato illius statu ex Diaconia, quę hætenus fuit, in titulum presbyteralem, Sancti Augustini, S. Marię de Populo, de Sancti Alexij in Auentino, Sancti Blasij de Annulo, Sanctę Marię de Pace, Sancti Saluatoris de Lauro, Sancti Petri in Monte auro, Sanctissime Trinitatis in monte Pincio, Sanctę Marię Transpontinę. Ex Diaconijs vero antiquis statuimus retinendas esse tantum modo quatuordecim infra scriptas, videlicet Sanctę Marię in Aquiro, Sanctę Marię in Cosmedin, Sanctorum Cosmę & Damiani, Sanctę Marię Nouę, S. Adriani, S. Marię in via lata, Sanctę Marię in Porticu, Sancti Angeli in foro Piscario, Sancti Nicolai in carcere Tulliano, S. Marię in Domnica, S. Eustachij, Sancti Viti in Macello, S. Agathę, ac S. Georgij ad Velabrum Ecclesias, quę insigniores existunt, & præscriptum a nobis Diaconorum Cardinalium numerum exæquant, ita vt computatis Ecclesiis Cathedralibus, videlicet Ostiensi & Veliterna inuicem vnitis, Portuensi & Sanctę Rufinę itidē vnitis, Albanensi, Sabinensi, Tusculana, & Prænestina, quibus sex Episcopi Cardinales præfunt, & titulis presbyterorum superius designatis numerū septuaginta Ecclesiarū cōstituāt; & alter præterea titulus supra numerū additus sit, vt si quādo contingat Diaconū vel Episcopū Cardinalem Vicecancellarium esse: & ideo e undē dictę Ecclesię Sancti Laurentij in Damaso, quę Vicecancellario pro tempore existenti per literas fel. recor. Clementis Papę VII. prædecessoris nostri perpetuo, vt præfertur, concessa & assignata fuit, præesse, alicui presbytero Cardinali proprius titulus non desit. Omnes vero illas Ecclesias, quę per

præsentem nostram constitutionem presbyteris Cardinalibus in titulos assignata sunt, nunc vero a Diaconis Cardinalibus etiam forsan ex dispensatione Apostolica pro Diaconia obtinentur: itidem omnes & quascunque ex quatuordecim superius enumeratis Diaconijs, quæ presbyteris Cardinalibus in titulos forsan etiam ex simili dispensatione concessæ alias fuerunt, & ab ijs obtinentur. Demum omnes & quascunque Ecclesias superius non expressas, ipsis presbyteris, aut Diaconis Cardinalibus in titulos aut Diaconias commissas, & assignatas, ac per ipsos obientas, volumus & decernimus per præsentem, ex nunc eo ipso vacare, & quascunque illarum assignationes, concessiones: nec non dispensationes desuper etiam Motu proprio & consistorialiter, ac de simili fratrum consilio expeditas, quæ a prædecessoribus nostris, quæque a nobismet ipsis emanarunt, litterasque Apostolicas desuper confectas, processusque habitos per eandem, & inde secuta quæcunque cassamus, irritamus, & annullamus, irritaque & nulla, ac nullius roboris vel momenti esse nunciamus, mox assignaturi eisdem Cardinalibus, ex quorum personis Ecclesiæ in titulos aut Diaconias per eos hæcenus obtentæ, vigore huius nostri decreti vacant, & eorum cuilibet alios titulos aut Diaconias ex supradicto numero proprio cuiusque ordini congruentes. In alijs vero præterquam supranominatis Ecclesijs, etiam si earum aliqua in titulos presbyterorum, aut denominationes Diaconorum Cardinalium concedi solitæ sunt, & Cardinales ijs præfici consueverunt (quarum singularum situationes, & inuocationes præsentibus haberi volumus pro expressis) nomina, insignia, denominationes, & statum huiusmodi titulorum aut Diaconiarum perpetuo supprimimus & extinguimus; ac districte etiam interdiciamus, ne de cetero vnquam perpetuis futuris temporibus, alia, quam ex superscripto numero, Ecclesia in titulū, aut denominationem Cardinalatus, cuiuspiam presbytero aut Diacono Cardinali concedatur, aut assignetur; neque alijs quam supranominatis titulis aut Diaconijs presbyteri vel Diaconi Cardinales præficiantur, neque vnquam aliqua ex supradictis Diaconijs, presbytero, neque contra, vllus ex dictis titulis Diacono Cardinali quomodolibet concedatur vel assignetur; neque cum ijs, aut eorum aliquo, ex quavis causa, desuper dispensetur. Sed & decreta alias in Consistorio super hoc edita innovantes & ampliantes, pari ratione etiam perpetuo prohibemus, ne in posterum alicui presbytero, aut Diacono Cardinali, qui alterum titulum, aut Diaconiam quomodolibet assecutus fuerit; quiue ex ordine Diaconorum ad ordinem presbyterorum, vel ad Episcopalem dignitatem transierit, aut ex ordine presbyteratus in Episcopum pariter promotus fuerit, licentia, & facultas retinendi priorem Ecclesiam sui tituli, vel Diaconia in administrationem, aut in titulū, neque Canonicatum & præbendam, dignitatum, officiorum aut beneficiorum dimissi tituli, vel Diaconia collatio, neque palatij, domus, vineæ, hortorum, aut fructuum, reddituum, & proventuum, aut iurium quorumcumque ad huiusmodi titulos seu Diaconias pertinentium, ad tempus, seu ad vitam retentio, aut vlla alia reservatio, quouis prætextu, occasione, vel causa, etiā meliora mentorū & sumptuū in illarū reparationē, necessitatē, siue vtilitatem factorum, concedantur; sed volumus vt ipsi tituli, & Diaconia, cum illis annexis, iuribusque & pertinentijs suis vniuersis libere dimittantur. Insuper præcipimus & perpetuo ordinamus, vt de cetero in quibuscunque litteris Apostolicis, in quibus Cardinaliū subscriptio manu propria faciendā erit, iisdē Cardinales etiā tituli, seu Diaconia, vel Episcopatus sui Cardinalatus nomine expresso se subscribant. Decernentes per huiusmodi erectionem & institutionem, decem prædictas per nos in titulos ere-

Etas Ecclesias tantummodo nouis priuilegijs & dignitate auctas, decoratas & insignitas; nihil autem omnino præiudicij cuiquam illatum, nihil alieni iuris detractum, aut imminutum censi posse aut debere, sicque per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & Cardinales prædictos, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, in quauis causa & instantia iudicari, & diffiniri debere; nec non irritum & inane si secus super præmissis eorumue aliquo a quoquam quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum supra dictarum aliarum quarumcunque, nec non ordinum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & cõsuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis illis, ac quibusuis personis quomodolibet concessis, approbatis & innouatis: Quibus omnibus, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscunque. Sic igitur ipsi Cardinales, quibus huiusmodi Ecclesiarum regimen, cura, & administratio pro tempore commissa erunt, eas in spiritualibus & temporalibus solcite, fideliter & prudenter regant, & gubernent, ac iuxta constitutionem pie memoriæ Leonis Papæ X. prædecessoris nostri in Concilio Lateranensi nouissime celebrato editam frequenter visitent, circa cultum diuinum inuigilent, mores ac vitam cleri & populi eis subiecti diligenter explorent, eosque ad recte & honeste viuendum paterno moneant affectu, bonorum ac temporalium reddituum curam gerant, sic ad Dei gloriam & fidelis populi ædificationem pia & magnifica structura & fabrica suas quique Ecclesias instaurare studeant & exornare, & tam in vita, quam in mortis articulo, pro diuini cultus augmento, & salute animarum suarum ad congrue sustentandum aliquem presbyterum, qui inibi in diuinis deseruiat, siue alias erga ipsas Ecclesias si reparatione indigeant, vel alia subuentione, de bonis sibi a Deo collatis, prout cuique pro modo facultatum conscientia dictauerit, munificos se exhibeant, & liberales, ut earundem Ecclesiarum decora & ornamenta tantorum Praesulum respondeant dignitati, ac ipsæ Ecclesiæ tam sublimibus personis gaudeant se commissas, & eorum amplitudine illustratas; iidemque Cardinales exinde ipsius Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, cuius nobilissima membra sunt, maiestatem sua pietate, sollicitudine, & prudentia in dies magis extollant, & reuerentiam omnium gentium erga illam exemplis bonorum operum insigniter augeant, ac denique præter æternæ retributionis præmia digna quoque laudum preconia a nobis & Apostolica Sede valeant promereri. Mandamus vero ut præsentis literæ in quinterno Cancellariæ Apostolicæ de more describantur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statutorum, ordinationum, erectionis, institutionis, insignitionis, decorationis, uoluntatum, decretorum, cassationis, irritationis, annulationis, nunciationis, suppressionis, extinctionis, interdicti, inuouationis, ampliacionis, prohibitionis, præcepti, derogationis, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum.

Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, anno incarnationis Dominicæ Millesimo Quingentesimo, octuagesimo septimo Idibus Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

† Ego Sixtus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

R 4 Sixtus

Sixtus Episcopus seruus seruatorum Dei, ad perpetuam
rei memoriam.

1. Pe 2.

*c per ue
nerabi-
lē. q fil.
sint le-
git. c.
funda-
menta.
de elec.
lib. 6.*

*Extra-
vag. 10.
22. Exe-
crabilis.*

*Matt. 5
Deute.
17.*

Postquam verus ille atque æternus Pastor, & Episcopus animarum Christus Dominus ad gubernandam vniuersalem Ecclesiam, quam suo pretioso sanguine acquisiuit, Apostolorum Principi Beato Petro Cœlestis simul ac terrene tradidit plenitudinem potestatis, eique suas in terris vices commisit, sicut in cathedra ipsius Petri successor, & verus Christi Vicarius Romanus Pontifex diuina præordinatione, eiusdem supremæ Apostolicæ dignitatis fastigium, & locum in terris tenet: ita etiam sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales representantes personas Sanctorum Apostolorum, dum Christo Salvatorei regnum Dei prædicanti, atque humane salutis mysterium operanti ministrarent, eidem Pontifici in executione Sacerdotalis officij, & in dirigenda ipsa Ecclesia Catholica cui præest, consilij & coadiutores assistunt, quasi oculi & aures, ac nobilissima sacri capitis partes, & præcipua illius membra a Spiritu Sancto constituta, qui in hac ipsa Ecclesiastica Hierarchia diuina dispositione, instar illius cœlestis, cui ex altera parte responderet, ordinata, ad altissimum gradum euecti cū ipso Romano Pontifice communi patre ac pastore, ad quem ex omnibus vndique gentibus ac nationibus in grauissimis, maximeq; arduis rebus fideles omnium generū, omnium ordinum, summi, infimi quotidie confluunt, tanti ponderis nolem atque onus populorum sustineant, & pro animarum salute, pro fide, pro iustitia, pro veritate assidue inuigilent, ac laborent, qui circa ipsum vniuersali Ecclesiæ seruiendo, singularum Ecclesiarum comoditatibus se impendant, quorum consilio idē Pontifex agenda disponat, quorum opera & necessaria & plurimum fructuosa vniuersæ Reipublicæ Christianæ in secundis rebus ornamento & commodo, in dubijs præsidio & adiumento esse possit: qui deniq; pro exaltatione Catholice religionis, pro pace & quiete Christiani populi, pro augmento & honore sanctę Sedis Apostolicę sanguinem, si ita referat, & spiritum constanter effundant. Cū itaque ipsi veri cardines sint & clarissima Ecclesię lumina, templi Dei bases, firmamenta & lumina Christianæ Reipublicæ singulari quadam pietate ac doctrina: nec vulgari aut mediocri, sed insigni atque eximia virtute abundare debent, vt quam gerunt personam digne & honorifice valeant sustinere. Ac quemadmodum præcipue sunt partes summi Romani Præsulis in ijs asciscendis exquisitam adhibere diligentiam, & accurata circumspectione prouidere, vt viri optimi ac lectissimi assumantur, & vel in hoc potissimum necessitati atque vtilitati totius Ecclesiæ sibi commissæ consulatur: ita etiam Prælati ceteræque personæ Ecclesiasticæ ad tantæ dignitatis sublimitatem promouendi, antea cæ vitę laude, atque excellenti quadam & rara meritorum commendatione præ ceteris fulgeant, necesse est: vt hoc amplissimo honore digni habeantur. Siquidē eorū vita ac mores ceteris exemplo esse debent, verba & respōsa pro oraculis, monita ac præcepta ab vniuersis Christianis, regulæ & norma recte viuendi, recteq; sentiendi existimantur ab ijs quasi sapientissimis magistris Ecclesiasticæ disciplinæ forma suscipiūt q̄ ad mores vitæq; cunctorū fidelium cōponēdos longe lateq; diffusa propagetur. Ipsi deniq; vere sunt sal terræ ac lucernæ posite super candelabrū, vt inter sanguinē, & sanguinē, causam & causam, lepram & leprā discernant, ac doctrinæ opportunitate & veritate in firma cōfirmēt, disrupta cōsolident, deprauata conuertant, luceant omnib; qui in domo Domini habitant, ac primę huic Sedi assistentes, cū-

ctos.

Nos pastores, dum in grauioribus negotiis eandē Sedem consulunt, eiusue opem implorant, suo iudicio, cōsilio & auctoritate instruere, dirigere ac docere nō cessant. Ceterum cum non solum ad eos spectet plurima, & maximi momenti negotia & causas, quæ eis in dies committuntur, præclara fide & prudētia cognoscere, ac legationibus in Prouinciis gubernandis, & in grauioribus rebus, sapius ad Reges & Imperatores perfungi; sed, quod omnium caput & summa est, ex eorū corpore, numero, & Collegio, ille ipse qui cunctis pastoribus est præficiendus, ac totius Dominici gregis curam habiturus, summus Pontifex deligatur, iidemque illū suis suffragiis creent, qui tūc demum publico bono Christiani populi, optimus sine vlla dubitatione existet, si e numero & suffragiis honorū deligetur in hac sacra electione censendi sunt veri interpretes atque internūciū voluntatis Dei, cuius spiritu sicut vniuersū Ecclesiæ corpus sanctificatur & regitur, ita maxime hoc totū huiusmodi electionis opus eiusdē afflatu & instinctu absolui certissimū est, atque omnibus exploratum, vt nel ex hoc ipso perspicui possit, quāta in eis requiratur puritas & sinceritas ab omni carnis affectu, priuatorum commodorū cura, & factionum studiis aliena, quorum peccata & voces tēpla & organa futura sūt Spiritus Sancti, & ex quibus quasi feminibus is sit prodituros, in quē totius Apostolicę potestatis plenitudo Deo annuente merito conferatur. Quapropter, vt tanti muneris amplitudo ea qua decet obseruantia & admiratione apud cūctos mortales honoretur, & in quos ob celsitudinem gradus, omnium oculi, omnium ora cōuertuntur, in eis summa dignitati par claritas & splendor eluceat, atque in eis glorificetur Deus, honorificetur sacerdotale ministeriū, & anime fidelium latificetur, certe sacris amplissimi huius honoris insignibus idem decorandi videntur, qui eximia eruditione, innocētia ac sanctitate & omni virtutum genere a vero solidorū bonorum largitore Deo supra ceteros fuerint illustrati. Proinde nos, postquam placuit diuinæ bonitati imbecillitatem nostram ad Summi Apostolatus apicē vocare, inter ceteras, quas pro bono vniuersalis Ecclesiæ his maxime turbulentis temporibus, dies noctesque suscipimus curas, & cogitationes, hanc ipsam Pōtificia nostra sollicitudine dignissimam indicauimus, vt ad communem salutē, & profectū Christiani populi nostræ curæ crediti, ac ad ipsius S. R. E. decus, & ornamentum circa Cardinalium electionem atque assumptionem, tam a prædecessoribus nostris, quam a nobis hæctenus editas sanctiones & decreta expendere, in quibus licet pleraque salubriter ac prudenter disposita & ordinata fuerint: quia tamē res humane facile in deterius prolabuntur, nisi sit, qui eas assidue renouet atque cōseruet, easdē illas sanctiones & decreta partim innouādo, partim declarando, partim pro rerum & temporum exigētia supplendo, & in melius reformādo, habita super his cū Venerabilibus Fratribus nostris eiusdem S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, de eorundē Fratrum consilio & vnanimi consensu, hanc nostram perpetuo valituram constitutionē duximus promulgandā, qua & nosmet ipsos in re tam graui muneris admonemus, & quā nobis legem imponimus, eandē nostris successoribus indicamus, quos & sui officii nō inmemores fore confidimus, & se aliquando in districto ac tremendo Dei iudicio suæ villicationis rationē esse reddituros, Apostolo dicēte: Omnes stabimus ante tribunal Christi, & vnusquisque nostrum pro se rationem reddet Deo.

Rom.
 14.
 2. Cō-
 rinth. 5.

PRIMVM igitur, cum ita exposcente reū ac temporum qualitate & occasione recessum fuerit a veteri illo more admodū paucos viros in sacrum Collegiū a scribendi, iamque plures nostra ætate Cardinales quā antiquitus in ipsum Collegium cooptari consueverint, tum ut iuxta generalis Cōcilii Tridentini de-

cretum.

cretum omnium Christianitatis Nationum ratio habeatur, nū quia in eodē Collegio multi, quæ est humani corporis infirmitas, senectute, vel morbis frequenter grauari, haud commode tanto onerī assidue sustinendo sufficere queunt, vt ij hoc moderatio congrua adhibeatur, & certi limites præscribātur, ne vel ad veterem illam paucitatem eos redigamus, vel rursus eorū honor nimia ac superflua numerolitate vilescat, quod interdū, & nos ipsi dum in minoribus essemus, vidimus, & experti sumus: Ac vt veteris Synagogæ figura Sanctæ, & Apostolicæ Ecclesiæ veritati respondeat, sequi cupientes mandatū Domini factum ad Moysen, de congregādis septuaginta viris, de senibus Israel, quos nosset senes populi esse, & Magistros, vt secum onus populi sustentarent, & non ipse solus gratareretur, super quos ad ostiū tabernaculi ductos, loquentē Domino, Spiritus requisit: de prædictorū Fratrum nostrorum consilio perpetuo statuimus, & ordinamus, vt in posterū connumeratis omnibus cuiusq; ordinis Episcopis, Presbyteris, & Diaconis Cardinalibus, qui nunc sunt, quiq; in futurum creabuntur, cuncti simul numerū Septuaginta nullo vnquam tempore excedant, ac talis numerus quouis prætextu, occasione vel causa etiam vrgētissima minime augeatur. Quod si vnū vel plures a nobis vel pro tēpore existente Romano Pontifice in futurū ultra dictum numerum eligi in Cardinalē, aut creari aut pronunciarī contingeret, decernimus huiusmodi electionem, creationem, & pronunciationē nullam, irritā, & inanem fore, & censendam esse, nullumq; ius seu titulum re aut nomine sic electo seu electis acquiri, neq; eorū quenquam pro Cardinali haberi aut reputari posse aut debere, neq; dictam electionē, creationem, pronunciationem ab initio invalidā, & ultra numerum factā, si postea ad præscriptum numerum moriente vno vel pluribus Cardinalibus ipsum Collegium redigatur, propterea ex post facto conualescere, sed vti a principio sic deinceps in perpetuum nullius fore roboris vel momenti.

Num. c.
xj.

Quoniam vero iam inde ab antiquissimis etiam Apostolorū temporibus Diaconorum ordo ad inferuendum & ministrandum in Ecclesia Dei ex magna, pū dētia dignoscitur institutus, & pro tēporum varietate modo maior, modo minor numerus esse consuevit, ita vt aliquando septē, interdū quatuordecim quandoq; vero decem, & octo Diaconi fuerint, & tamen hoc tempore tum propter eorum paruum numerum, tam propter aliquorum absentia a Romana Curia, adeo pauci reperiuntur, vt eorum officio satisfacere nequeant, imo sæpius presbyteri Cardinales loco Diaconorum, contra patrū instituta Pontifici assistere, & ministrare cogantur: Idcirco statuimus, vt ex prædicto numero Cardinaliū, Diaconi quatuordecim, reliqui omnes præter sex Episcopos, presbyteri sint, & esse debeant.

Neq; posthac quispiam in Diaconū Cardinalē assumi possit, nisi salē in vigesimo secūdo suæ ætatis anno fuerit constitutus, ita vt omnino intra annū ad factū Diaconatus ordinē valeat, & debeat promoueri: alioquin si anno elapso ad ipsum Diaconatus ordinē promotus nō fuerit, eo ipso tam in Consistorialibus, & oībus alijs actibus, & negotijs Cardinalitijs, quā etiam iuxta cōstitutionem se, re. Pii Papæ Quarti prædecessoris nostri super reformatione Cōclauis editam, in electione Romani Pontificis voce actiua, & passiva omnino careat ac priuatus existat.

Diaconorum autem numerus sic præfinitus perpetuo retineatur, ac Diaconi in eodē ordine semper remaneant, & si qui eorum ex deuotionis seruiore ad presbyteratus ordinē promoti fuerint, semper tamē in eodem Diaconatus ordine & officio ministrent, & suū locum inter Diaconos Cardinales teneant, donec ex Cardinalibus de nouo creandis siue eligendis, alii Diaconi prædictum numerū suppleant, & in eorum locum subrogentur, ac substituātur. Quo casu antiquiores Diaconi

coni ad presbyteratus ordinem promoti, ad presbyteros Cardinales transire atque inter eos sedere valeant, & connumerari.

Ut vero Diaconos Cardinales, qui in sua vocatione permāserint, & in ministerio ordinis sui perseverauerint, maioribus honoribus prosequamur, volumus ut cū aliquā ex sex Cathedralibus Ecclesijs quibus Episcopi Cardinales presunt, primo, secundo, & tertio per obitum vel translationem, aut alias pro tempore vacare contigerit, antiquior quidē presbyter Cardinalis presens, salvo cuique Episcopo Cardinali iure transeundi ad eam, dimissa priore cui præerat, ut moris est, promotus: sed ubi post tres vacationes, tres itidē ex ipsis presbyteris Cardinalibus in Episcopos præferti fuerint: tunc si quarta alicuius harum Ecclesiarum vacatio contigerit, excluso, ea tantum vice, antiquiore presbytero, prior Diaconorū Cardinaliū, qui presens fuerit, & in etate legitima cōstitutus, vel si ille noluerit, aut nequi uerit assumi, sequens Diaconus eisdem qualitatibus præditus, ad eam promouetur, & ita deinceps in huiusmodi vacationibus sex Ecclesiarum prædictarum perpetuo obseruetur, ut post tres presbyterorū ad dictas Ecclesias promotiones, quarta occurrente vacatione, prior Diaconorum aut sequens, ut præfertur, in Episcopum præficiatur.

Inter hos Septuaginta Cardinales, præter egregios utriusque iuris aut Decretorum Doctores, non desunt aliquot insignes viri in sacra Theologia Magistri, præsertim ex Regularibus, & Mendicantium ordinibus assumendi, saltem quatuor, non tamen pauciores.

Antiquum vero Clementis, Anacleti, Euaristi, Alexandri, & aliorum Sactorū Pontificum Prædecessorum nostrorū morem, per sexcentos & amplius annos cōtinuata ferre obseruatum sequi volētes, ac decretum alias per nos in nostro Cōsistorio editum innouantes, perpetuo sancimus tempus creandorum Cardinaliū seu promotionis ad Cardinalatus honorem faciendæ mense Decembri duntaxat in ipsis temporibus seu diebus ieiuniorum, & non aliis esse debere.

Ut autem ipsi Cardinales in regimine vniuersalis Ecclesiæ nobis & pro tēpore existenti Romano Pontifici utiliter assistere valeāt, ac de omnibus Christianorū Regnorum, Prouinciarumq; moribus rebus & negotiis prompte & fideliter certa ab eis notitia, pro rerum emergentium opportunitate habeatur, prædicti Cōcilii Tridentini decreto inhærentes, statuimus ut ex omnibus Christianitatis nationibus, quantum commode fieri poterit, idonei assumantur.

Præterea, qui Cardinales creandi erunt, legitimis, & honestis sint exortu natalibus, neque vlla prorsus labe, aut illegitimos natalium suspicione quouis modo laborēt, sed omni macula, & impunitate careant, alioquin ad tam eminentē dignitatis gradum, penitus inhabiles, & illius incapaces sint, & esse censentur. Quo circa considerantes, quod licet tanta sit vis, & efficacia Sacramenti Matrimonii, quod Apostolo teste, Magnum est in Christo, & in Ecclesia, ut qui antea geniti erant, ex soluto, & soluta, inter quos rite Matrimonium constare poterat, post illud cōtractum legitimi habeantur, in nonnullis tamen Prouincijs, & Dōminijs, nobilitatis priuilegijs non gaudent, nec ad secularia officia, honores, & dignitates, neque ad nobilium feudorum, & statuum successiones admittuntur: quodq; multo magis indecorum videretur, & ab Apostolica sedis dignitate alienū, si huiusmodi illegitimi per sequens Matrimonium, ut præfertur, legitimi, in Cardinales assumerentur, ac Cardinalatus celsitudo, & splendor, qui dignitati Regiæ comparatur facile deprimi, commaculati, aut quodammodo inobscurari posset: Ideo ut puriori dignitati puriores natales respondeant, quoscūque illegitime na-

Ephes. v.

res, quorumuis, etiam Magnorum Principum, etiam Ducali, aut maiori, etiam Regi, & Imperiali auctoritate fulgentium filios quocunque gradu, dignitate, & preeminentiã præditos, etiam genitos ex soluto, & soluta inter quos tunc Matrimonium constare poterat, ac postea per subsequens Matrimonium, etiam rite, & solenniter in facie Ecclesiæ contractum, vel alias legitimatos, & quomodolibet habilitatos, & natalibus restitutos, ac quorumuis honorum capaces effectos, etiam sic cum eis, ut hæc ipsam dignitatem obtinere valeant, super defectu nataliũ fuerit expresse, & in specie auctoritate Apostolica quomodolibet dispensatum, nihilominus prædicta Cardinalatus dignitatis prorsus incapaces, & ad eam obtinendam perpetuo inhabiles decernimus, ac declaramus.

Sed, & insuper prohibemus, ne ii, quos propter defectus, vitia, aut impedimenta quæcunque ad sacros ordines secundum canonicas sanctiones promovendi fas non est, etiam si cum dicta ipsis auctoritate Apostolica fuerit dispensatum, neve alicuius criminis, aut infamię nota respectu in Cardinales, villo vnquam tempore assumantur.

Ceterum, ut non solum honore, sed etiam re ipsa Cardines sint, super quibus officia vniuersalis Ecclesiæ tuto nitantur, diuinaq; & humana ministeria sibi commissa vtilius exequi possint, statuimus, ut lectissimi, & præcellentes viri in ipsum Collegium ascribantur, & quorum vitę probitas, morũ candor, præstans doctrina, & eruditio, eximia pietas, & erga salutem animarum ardens studium, & zelus, in dandis consiliis sincera fides, & integritas, in rebus gerendis singularis prudentia, constantia, & auctoritas, & alia qualitates a iure requisitæ, tam ipsi Pontifici, quam vniuerso Collegio cognitæ, & probatæ sint.

Ac proinde ne homines sacrarum rerum plane imperiti, & rudes, atque Ecclesiasticarum functionum ignari, quasi in Ecclesia Dei hospites, & peregrini statim huiusmodi muneri præficiantur, iuxta decretum iam pridem a nobis in prædicto Consistorio nostro sancitum, quod pariter harum serie inuouamus, districte interdiciamus ne quis vllatenus ad Cardinalatus honorẽ assumi queat, nisi qua antea clericali caractere insignitus, & in quatuor minoribus ordinibus constitutus, per annum saltem habitum, & tonsuram gestauerit clericalem.

Cum autem ad honorem adeo sublimem promovendi omni virtutum, & præsertim castimoniam laude supra ceteros plurimum gemere debeant, qui vero filios, etiam legitimos, ex vxore sua, alias dignoscitur suscepisse, certum nequeat sue testimonium continentia exhibere, & pater erga proprios filios naturali affectu nimia quadam propensione feratur, verendumque sit, ne propterea vniuersa propriæ domus negotiis, ac multiplici liberorum cura distractus, Ecclesiæ negotia sibi credita, aut negligenter tractet, aut minus solite, & fideliter, quam par est, eiusdem Ecclesiæ iura tueatur, prohibemus, ne aliquis qui vtriuslibet sexus filium, seu filios, etiam ex legitimo matrimonio susceptos, vel nepotem, seu nepotes ex eis habeat, vllatenus in Cardinalem assumi, aut promoveri possit.

Insuper, ut factionum fomitem, & simulatam ansam, ex sacro hoc coetu quantum cum Domino possumus, arripemus, decretum piæ me. Iulii Papæ III, prædecessoris nostri in sacro olim Consistorio editum approbantes, & declarantes, Similiter perpetuo interdiciamus, ne villo vnquam tempore assumatur aliquibus post hæc in eiusdem S. R. E. Cardinalem, qui frater vtroque, vel alterutro parente germanus existat alterius Cardinalis viuentis, ita ut eodem tempore duo fratres germani in eodem Collegio nullatenus esse possint. Quinimo idẽ decretum extendentes, & ampliãtes, prohibemus quoque ne patrueli, vel amitino, aut cõsobrino Cardinali

dinale viuento, aliter eius patruelis vel amitinus aut consobrinius ad Cardinalatū valeat promoueri.

Sed, & pari ratione sancimus, ne patruo aut auunculo Cardinali viuento, eius ex fratre vel sorore nepos, nec rursus nepote ex fratre vel sorore Cardinale existente, illius patruus aut auunculus, nec vllus denique alius, qui primo aut secundo tantum consanguinitatis gradu alicui Cardinali viuento coniunctus sit, quamdiu is vixerit in Cardinalem assumi possit. Ita vt omnes, & singuli prædicti tam pater filios, aut nepotes habens, quam fratres germani, patruales, amitini, consobrini, patruus, auunculus, nepos ex fratre vel sorore, & quivis vt supra primo, aut secundo gradu coniunctus alter altero Cardinali viuento, ad Cardinalatum inhabiles, & illius incapaces sint, & censeantur, neque eorum aliquis Cardinalis creari valeat, neque aduersus hanc prohibitionem ex quacunque etiam vrgentissima causa cum eis liceat dispensari. Et nihilominus electio, creatio, ac pronuntiatio Cardinalium huiusmodi contra præsentem prohibitionem aut interdictum facta & attentata nulla, irrita, & inanis sit eo ipso, ac cum omnibus inde secutis nullius sit roboris, vel momenti.

Postremo attendentes proprium esse eorundem Cardinalium munus assistere vt præmittitur, Christi in terris Vicario, eiq; in regēda ecclesia Catholica consiliū & operam assidue præstare, atq; cum eo Ecclesie necessitatibus prouidere, ipsosq; tum ad id ex ipsius officii debito, tum ex sanctorū Patrum decretis teneri, ac propterea absurdum esse Cardinales procul ab ipso Pontifice vitam agere, & locum mansionemq; suam in Ecclesia Dei adeo præcellam contra huiusmodi officii debitum, & in suarum perniciem animarum negligere ac deserere, in hæc res decreto similiter a nobis in Consistorio nostro dudum desuper promulgato, de eorundem Fratrum consilio statuimus, & ordinamus, ne quis in posterum a Romana Curia absens Cardinalis creetur, aut pronūcietur, nisi hac adiecta cōditione, vt intra annum in Romanam Curiam venire, & Apostolorū limina visitare teneatur, nec non antequam Biretum rubrum, quod a Romano Pontifice de more benedici, ac per certum nunciū mitti solet, ei tradatur, illiusue capiti imponatur, iure in manibus persona alicuius in dignitate Ecclesiastica cōstitutæ, cui id negotij datū fuerit, se intra annū a die præstiti iuramenti numerandū omni mora postposita, & impedito remoto ad Urbem, vel alio, vbi Ro. Cu. eo tēpore fuerit, personaliter aduerturū, vt sistat se nobis, aut pro tēpore esistenti Romano Pontifici, & sanctę Sedis Apost. cuius obsequijs erit ascriptus, & quamdiu ipsi Pōtifici visum fuerit, muneri suo incumbat, atq; ita de legibus, moribus, consuetudinibus, ac toto statu eiusdem Sedis plene instruat, atq; ad Ecclesie seu Prouinciæ, cui forsitan præerit, necessitates subleuandas, abusus tollendos, mores reformandos, Ecclesiasticam disciplinam, si qua ex parte labefactata fuerit, restituendam, opportuna, & salutaria consilia ab ipsius Pontificis paterna charitate, sapientia, & vigilantia recipiat, & pro viribus exequatur. Cuius quidem iuramenti postquam per eum præstitum fuerit, publicum inde instrumentum conficiatur, & in forma authentica ad nos, vel nostrū pro tempore successorē nulla interposita mora transmittatur. Quod si forte id iurare recusauerit, volumus, vt biretum rubrum ei omnino denegetur, ac nequaquā tradatur, sed ipso facto, absque alia declaratione, vel decreto Cardinalatus honore priuatus existat: atq; habeatur in omnibus, & p omnia ac si nunquam in Cardinale assumptus, vel promotus fuisset. Inhabilis quoq; ad eandem dignitatem postea obtinendam, & illius incapax efficiatur. Sin autē iuret, ac biretum rubrum accipiat, sed tñ postea ad Urbem, & Romanam Curiam, vt præ-

fertur,

fertur; intra annum a die præstiti iuramenti non comparuerit, tunc pariter absq; alia declaratione Cardinalatus dignitate, officio, titulo, denominatione, atq; omnibus, & quibuscunq; illius insignibus facultatibus, priuilegijs, auctoritatibus careat eo ipso, & perpetuo priuatus sit, & censeatur, perinde ac si nunquam inter Cardinales cooptatus fuisset, nec biretum rubrum accepisset. Quod quidem biretum post id tempus confestim deponere omnino teneatur. Decernentes sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscunq; Iudices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, & ipsos S. R. E. Cardinales, in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuiq; quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere; nec non irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstant. Apostolicis, ac in generalibus Concilijs editis constitutionibus, & ordinationibus, etiam certum alium eorundem Cardinalium numerum præsentibus, aut alias super præmissis disponentibus, quas omnes quatenus præsentis constitutioni in aliquo aduersantur, illarum tenores pro plene, ac sufficienter expressis habentes, etiam de illis specialis, specifica, expressa, ac in diuina de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio facienda esset, omnino abrogamus, abolemus, & annullamus, ceterisque contrariis quibuscunq;.

Ceterum, ut præsentis literæ omnibus innotescant, mandamus illas ad Valuas Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, atq; Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ more solito publicari, & inibi affigi, & per aliquod temporis spacium dimitti, eisq; detractis eorum exemplum eo in loco reliqui. Ac volumus, ut illarum transcriptis manu alicuius Notarii publici subscriptis, & sigillo Prælati, vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, in iudicio, & extra illud, ubi opus fuerit, eadem pro fide adhibeatur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hæc paginam nostrorum statutorum, ordinationum, decretorum, voluntatum, sanctionum, declarationum, prohibitionum, inuolutionum, interdictorum, approbationis, extensionis, ampliacionis, abrogationis, abolitionis, annullationis, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Dat. Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo, quingentesimo, et uagesimo sexto, tertio Nonas Decemb. Pontificatus nostri anno secundo.

† Ego Sixtus Catholica Ecclesiæ Episcopus.

† ego A. Card. Farnesius, Episcopus Ostien. Vicecancellarius.

† ego Iac. Card. Sabellus, Episc. Portuë

† ego Io. Ant. Card. S. Georgii, Episcopus Tusulanus.

† ego Io. Franciscus Card. de Gambara, Episcopus Prænestin.

† ego Inn. Aualus Card. de Aræg, Episcopus Sabinen.

† Ego

- † ego Marcus Siticus Car. ab Altaëps.
- † ego Marcus Ant. Card. Columna.
- † ego P. Card. Sanctacrucius.
- † ego Gabriel Card. Paleottus.
- † ego Frater Michael Bonellus, Card. Alexandrinus.
- † ego Ludouicus, Card. Madrucius.
- † ego Nicol. Car. Senon. ut. S. Praxedis.
- † ego. Iul. Ant. Sanctorius Card. S. Scuerinae.
- † ego Hieronymus Card. Rusticentius.
- † ego Io. Hieronymus Car. Albanus.
- † ego Hieronymus Car. Simoncellus.
- † ego P. Card. Deza.
- † ego Antonius Card. Carafa.
- † ego Io. Antonius Car. SS. Quatuor.
- † ego Io. Baptista Card. S. Marcelli.
- † ego Iulius Card. Cananius.
- † ego Antonius Card. Saluiatus.
- † ego Augustinus Card. Veron.
- † ego Vincentius Card. Montis regalis.
- † ego Philippus Card. Spinula.
- † ego Georgius Card. Radiuil.
- † ego Scipio Card. Lancellottus.
- † ego Vincentius Card. Gonzaga.
- † ego Io. Baptista Castruccijs Signaturæ Iustitiæ Præfectus.
- † ego Federicus Card. Cornelius.
- † ego Hippolytus de Rubeis Card. Papia.
- † ego Deus Card. Azzolinus.
- † ego Hippolytus Card. Aldobrandinus, Maior Pænitent.
- † ego Ferd. Card. Medicis.
- † ego Philippus Vast. Card. Camer.

† ego

† ego Andreas Card. Battorius,
† Ego A. Card. Montaltus.

Tho. Thom. Gualterutius.

Registrata apud eundem Thomam secretarium.

Anno a Natiuitate Domini, Millesimo, quingentesimo octuagesimo sexto, Indictione decimaquarta, die vero decimatertia Mensis Decembris, Pontificatus Sanctissimi Domini Nostri, Domini Sixti diuina prouidentia Papæ Quinti, anno secundo. Retroscriptæ literæ lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt, & per aliquod temporis spacium dimissæ in portis, seu ualuis Basilicarum, S. Ioannis Lateranensis, & Sancti Petri Principis Apostolorum de Vrbe, nec non Cancellariæ Apostolicæ, & aciei Campi Floræ, per nos Io. Freile, & Octauium Taglietum, Sanctissimi Domini Nostri Papæ Curf.

Alex. Parabiachus Mag. Curf.

CONFRATERNITATES.

SCIENDVM est, quod super modo, & forma per quosunque Regulares Ordines, Religiones instituta seu Archiconfraternitates, & Congregationes secularium, tam Urbis, quam aliarum Ciuitatum, & locorum, in Ereccionibus, Institutionibus, & Aggregationibus Confraternitatum, & Congregationum, & communicationibus Priuilegiorum, Indulgentiarum, Facultatum, aliarumque spiritualium gratiarum, & Indulgentiarum eiusdem Confraternitatis, & Congregationibus faciendis in posterum obseruanda, edita fuit a Sanctissimo D. N. D. Clemente Diuina prouidentia Papa VIII. publicata Romæ die 24. Decembris. 1604. tenoris sequentis.

Clem. 8.
Cognit
ti. de pri
uile. Sem
do peni.
& re-
missio.

Quacunque a Sede Apostolica ad promouendam Christi fidelium salutem aliquando concessa sunt, & si ea maturo consilio, magnaue prudentia, & cautione sancita, & decreta sint; tamen cum Romanus Pontifex de animarum salute sollicitus progressu temporis animaduertit sensim aliquos abusus in eisdem statutis, & decretis obseruandis prouenire; debet pro sui Pastoralis officij munere illis opportuna ratione occurrere, & quantum cum Domino potest, adhibito salutari remedio prouidere. Cum itaque a pluribus Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & forsan etiam a nobis nonnullis Regularibus Ordinibus, Religionibus, & institutis ac etiam Christi fidelium secularium Archiconfraternitatibus, & Congregationibus diuersarum nationum, nominum, & institutorum, tam in Alma Vrbe nostra quam in alijs Ciuitatibus, & locis Christiani, Orbis institutis, facultas erigendi in eorum, & alijs Ecclesijs, & Collegijs, nec non etiam sibi aggregandi Confraternitates, & Congregationes in eadem Vrbe, & in alijs eis existentes, eisque priuilegia, Indulgentias, facultates, aliasque spirituales gratias, & indulta sibi concessa respectiue communicandi attributa fuerit, ac nulla certa forma, vel ratio præscripta sit, quæ in huiusmodi ereccionibus, institutionibus, aggregationibus, & communicationibus faciendis seruari debeat; propterea siue negligentia Superiorum Ordinum Religionum, & institutorum, vel officialium Archiconfraternitatum, & Congre-